

מועצה אזורית חוף השרון

ישיבת מליאת המועצה

ישיבת מליאת המועצה מס' 16

שהתקיימה ביום ראשון, (23/02/2020)

נוכחים:

מר אלי ברכה	-	ראש המועצה
מר מאיר דור	-	סגן ראש המועצה
גב' תמנה שמאלי	-	חברת מליאה אודים
מר אנדי וולף	-	חבר מליאה חרוצים
מר ברק בן אריה	-	חבר מליאה געש
גב' מירב קורן	-	חברת מליאה בצרה
גב' אורלי עמיר	-	חברת מליאה בני ציון
מר שרון רומם	-	חבר מליאה כפר נטר
מר דני מנהיים	-	חבר מליאה ארסוף קדם
מר פבלו לם	-	חבר מליאה תל-יצחק
מר בן הטה	-	חבר מליאה גליל ים
מר רון רותם	-	משקיף

מוזמנים:

עו"ד עדי סדינסקי לוי - יועץ משפטי

-
- גב' הילה טרייבר - מזכירת המועצה
 - גב' אורלי רזניקוב - מבקרת פנים
 - גב' אולגה ששקיס - גזברית המועצה

פרוטוקול

הילה טרייבר:

יש לי בעצם אני רוצה להוסיף לסדר יום את הפרוטוקולים שלא מופיעים פה והשלמה של שני דו"חות כספיים של ועדים שלא היו בפעם הקודמת. אני רק אגיד שאנחנו מאשרים את זה בתחילת המליאה זה הנוהל אם יש מספיק אנשים אז אפשר לעלות את זה לדיון ואם לא אז אי אפשר לעלות נושא חדש, אבל אנחנו יכולים אז אם אתם מאשרים נדון בשני נושאים האלה. אנחנו מדברים רק על לעלות יש בעיה? לא. אני מעלה את זה.

מירב קורן:

אם יש מספיק אנשים יכולה להעלות נושאים שלא היו בפרוטוקול מראש.

צילי סלע:

הנה שתדעו מתי מותר לעלות נושא ומתי אסור זה רק בשביל הפרוטוקול.

מירב קורן:

מה הרוב הדרוש?

הילה טרייבר:

מעל חצי אנחנו מעל חצי. בסדר.

דובר:

מה עם רון עד מתי הוא יהיה על תקן צופה?

הילה טרייבר:

עד היום קיבלנו תשובה שלילית, אנחנו מנסים שוב לסדר את זה נפעיל את קיבוץ יקום.

צילי סלע:

על רקע מה שלילי?

הילה טרייבר:

על רקע זה שמצד אחד המדינה מתייחסת לזה, אומרים לוועד האגודה אתה לא ועד מקומי ותשבו בנפרד כוועד מקומי, אבל כשרון עובד באגודת יקום אומרים זה זהות ועדים והוא לא יכול להיות נציג במליאה זה כאילו, זה בדיוק השיחה שלנו על זה שאין להם איך לאכול את הדבר הזה בכלל.

שרון רומם:

מה ההבדל בינו לבין בן סליחה שאני לא מבין את המושגים?

הילה טרייבר:

הדבר יחידי זה שבן אושר בבחירות אני לא צריכה בשבילו שום הליך וזה לא אותו דבר. הם גם לא שואלים את זה בעצם שיש את הטופס של הבחירות זה לא נאמר שאם אתה עובד, אין לזה התייחסות עכשיו ששלחנו בקשה, בקיצור שהם יבינו את המורכבות נוכל לעקוב אחרי זה יותר בקלות. אנחנו נכתוב להם עוד מכתב אבל זה כרגע התשובה רק שתדעו.

סעיף 1 ערבות להלוואה לחברה למחזור מים וקולחים

הילה טרייבר:

טוב הבאנו את גיל מנכ"ל החברה מים וקולחים לדבר בעצם על הצורך של המועצה לתת ערבות לחברה למחזור מים וקולחים. אלי עדכן במליאה הקודמת על זה שבעצם החברה סיימה את הבוררות ואנחנו צריכים לשלם 6 מיליון ₪ בערך לקולחי השרון, קולחי ומעיינות השרון ולצורך זה בעצם החברה צריכה לקחת הלוואה להיות ערבים אליה.

גיל שטרסברג:

אני רוצה לנצל את ההזדמנות קצת לספר גם על החברה. שמי גיל שטרסברג אני מתל יצחק, אני שנתיים בתפקיד מנכ"ל החברה למחזור קולחים. אני פעם ראשונה פה. אני מהנדס מים בהכשרה שלי ואני עובד במשרה הזאת בחצי משרה ובשאר הזמן אני ראש החוג לטכנולוגיות מים ברופין יועץ בתחומים של

הידרולוגיה, מערכות מידע גאוגרפיות.

הילה טרייבר:

ברק לא בדירקטור מי שדירקטורים זה פבלו, אלי וגילי.

גיל שטרסברג:

החברה היא בבעלות מלאה של המועצה. קצת על החברה, אז החברה למחזור קולחים, קצת על התשתיות והנכסים של החברה יש את המאגר רואים אותו זה 2.1 מיליון על שטח של תל יצחק תחנת שאיבה ראשית שנמצאת פה, עכשיו סיימו פרויקט סולארי על הגגות אפשר לראות את זה על הגגות.

פבלו לם:

זה עובד יש חשמל.

גיל שטרסברג:

זה עובד זה מייצר חשמל. יש לנו עוד תחנת שאיבה במט"ש הרצליה וצנרת אספקה של רשת ההשבה תיכף תראו אחורי המועצה אספקת קולחים כמובן רק לחקלאות. פה זה בעצם המאגר, פה זה תל יצחק, הקווים הכחולים אפשר לראות את הקווים הראשיים צפון זה ימינה, שפיים פה באזור הזה, זה רשפון, יקום יש לנו בעצם צנרת שהולכת מהמאגר מערבה ואחר כך דרומה עד למט"ש הרצליה שמשם יש לנו עוד תחנת שאיבה.

צילי סלע:

הכחול זה מה שאתם מספקים החוצה?

גיל שטרסברג:

זה המאגר.

צילי סלע:

איך מגיעים המים למאגר?

גיל שטרסברג:

מקורות הקולחים הולכים זה בעצם ביוב אחרי שהוא עבר טיפול מגיע למאגר. מגיע בשאיבה למאגר ומשם, יש מט"ש אחד פה שנקרא קולחי השרון.

אלי ברכה:

שבו אנחנו 25% ובו היתה הבוררות.

גיל שטרסברג:

בו אנחנו 25% הוא מזרים בצנרת ישירות עם קו קצר ישר למאגר.

צילי סלע:

הבנתי ואנחנו מתחילים לטפס עכשיו רק מהמאגר מהצנרת ואילך ומה שהיה לפני זה לא קשור אלינו?

גיל שטרסברג:

קשור למועצה אבל לא לחברה למחזור.

אורלי עמיר:

המאגר הזה שהראית קודם 2.1 קו"ב זה מי קולחין?

גיל שטרסברג:

קולחין כן. זה ביוב מטוהר.

אלי ברכה:

יש עוד, אם כבר אתה במה מזין את המאגר אז יש עוד 2 מקורות למאגר.

גיל שטרסברג:

מקור שני זה המכון טיהור שפכים בהרצליה יש פה את המכון טיהור שפכים של הרצליה.

אלי ברכה:

שנוסעים על 20 מריחים אותו, ליד הרצליה שם.

גיל שטרסברג:

ומשם יש לנו צנרת שרצה לכל האורך ומגיעה לחוף השרון. מקור שלישי זה מט"ש רעננה שנמצא פה והוא מזרים לנו עודפים בעיקר בחורף כי בקיץ יש לו צרכנים משלו. שלושה מקורות קולחי השרון, הרצליה, וקצת מרעננה.

אלי ברכה:

חשוב שתדעו שיש נושא של איכות המים.

גיל שטרסברג:

מבחינת איכות זה נושא מאוד חשוב לחקלאים כי בהתאם לאיכות נקבע מה אפשר לגדל, אז האיכות פה היא נקראת איכות בלתי מוגבלת או איכות שלשונית בלתי מוגבלת להשקיה אפשר להשקות איתה עגבניות, מלפפונים גם רעננה באיכות בלתי מוגבלת, המט"ש הזה עדיין באיכות מוגבלת.

דובר:

אל תתבלבלו אנחנו מקלקלים את האיכות הזאת ונותנים לחקלאים איכות פחות טובה.

גיל שטרסברג:

המט"ש קולחי השרון עדיין באיכות.

אורלי עמיר:

וכולם מתנקזים לאותו מאגר גם השלישוני וגם השניוני.

אלי ברכה:

זה לא משנה ברגע שהם נפגשים גם אם הם נפגשים בדרך, ברגע שהשלישוני פוגש שניוני הכל הופך להיות שניוני.

אורלי עמיר:

מה ההיגיון בזה?

גיל שטרסברג:

כרגע הרשת שלנו מוגדרת שניונית.

אלי ברכה:

הם לקראת סוף התהליך זה היה השקעות עצומות שהשקיעו אנחנו שמנו 25% מזה.

אורלי עמיר:

אבל קונים את זה במחיר של שלשוני והופכים את זה לשניוני?

גיל שטרסברג:

לא, לא אנחנו כרגע בגלל שזה הרשת שניוני להרצליה אנחנו לא משלמים בכלל המחיר הוא אפס בגלל שהם לא רצו לטפל בהכלרה, אז החברה לקחה על עצמה הכלרה חיטוי ובעצם אנחנו אל משלמים להרצליה. לקולחי השרון אנחנו כרגע לא משלמים גם המחיר הוא אפס כי זה שניוני וברגע שהם יהפכו לשלישוני וכל הרשת תהפוך לשלישוני נצטרך לשלם למכוני טיהור שפכים סדר גודל של בין 15 ל – 20 אגורות לקו"ב ואז גם בהתאם נצטרך לעלות לחקלאים את המחיר.

מירב קורן:

אני לא הבנתי למה לא משלמים להרצליה כי מה?

גיל שטרסברג:

בהרצליה הטיפול הוא שלשוני, טיפול באיכות גבוה אבל אין להם מערך חיטוי, אין להם מערך חיטוי במתקן ועד שהחברה באה והתקינה פה את התחנת שאיבה שלה היו מספקים קצת לגליל ים ורוב הקולחים לים, יש להם מוצא לים, 8 מיליון קו"ב לים. לפני שנתיים שגמרנו את הנחת הקו הזה, בעצם נוצרה אפשרות לקחת מפה קולחים ולשנע אותם גם לחוף השרון ובעתיד למזרח.

צילי סלע:

למה הקמתם אבל שם קו בשביל הכלרה?

גיל שטרסברג:

בדיוק, בשביל לקחת מפה את הקולחין ולשנע אותם לצרכים בחוף השרון,

צילי סלע:

התכנית היתה לשנע ידעתם כמה זה יעלה.

אלי ברכה:

היו שתי לפחות שתי בעיות אחת לא היה טוב שהם שופכים לים זה הפריע למדינה שהם שופכים לים. שתיים לנו היו צרכים של להגדיל את שטחי החקלאות כאן לצרכים של מים והמדינה רוצה את המים האלה כי זה מטרופולין שמייצר מים. במקומות צפוניים יותר יש יותר ערים ויותר חקלאי.

מירב קורן:

מה עם סנטיב של החברות האלה בהרצליה ורעננה שתפעל איתכם כי זה השקעות. המדינה נותנת איזה שהוא אינסנטיב על זה שהם מעבירים מים.

גיל שטרסברג:

המדינה רוצה את הקולחים.

אלי ברכה:

זה עבירה לשפוך לים זה עבירה. גם אם זה מי קולחין שלשוני גם אם זה מי קולחין זה עבירה גם שלשוני זה עבירה.

צילי סלע:

יש לי עוד שאלה אחת למה צריך להכליר למה צריך לתת כלור למים שהולכים לחקלאות?

גיל שטרסברג:

ההנחיה של משרד הבריאות, משרד הבריאות קודם כל אתה צריך לחטא אם אתה רוצה להיות באיכות בלתי מוגבלת אז אתה צריך לחטא לפני ה...

צילי סלע:

אתה מקבל אותם לפני החיטוי?

גיל שטרסברג:

אני מקבל אותם לפני חיטוי. תלוי איפה ברעננה יש להם מתקן חיטוי אז אני מקבל אותם אחרי חיטוי, בהרצליה, פה כרגע אין מתקן חיטוי ופה הם לא רק, הם לא רצו להשקיע במתקן חיטוי אז החברה למחזור עשתה את המתקן חיטוי

אנחנו לא משלמים על הקולחים אבל ההכלרה היא עלינו.

צילי סלע:

החיטוי זה שלב אחרי?

אלי ברכה:

כן המים הם כבר מי קולחין זה לא מי ביוב שאתה שם כלור, החיטוי בא בשביל לשרת את הצורך של החקלאי. המים הם מים לא יודע עם אורגניזם אני לא יודע מה יש בפנים אנשי המקצוע יודעים להתשמש במונחים האלה ואם אתה לא מכליר אותם במהלך הקו מגדלים כל מיני דברים בתוך המים האלה, זה לא מים, ירוקת וכל מיני.

גיל שטרסברג:

אז משרד הבריאות הנחה אותנו להפעיל פה חיטוי, החיטוי באמצעות הכלרה בדרך כלל, גם את המאגר אנחנו מכלירים זה גם שומר על הקווים זה גורם שלא יתפתח כל מיני אצות בקווים ולא יסתום לחקלאים את הטפטפות יש בזה הרבה יתרונות ואם רוצים לעבור בעתיד להשקיה בלתי מוגבלת זה ממש מחויב. אז זה בערך הסיפור של החברה.

אלי ברכה:

אם אתה כבר נוגע בזה תיגע בחלק של הצד, החלק שחוצה את כביש 4 שידעו.

גיל שטרסברג:

אנחנו עכשיו משלימים קו שבעצם יצא מהמאגר הוא כבר מגיע היום לכביש 4,

אנחנו השנה נעשה את החצייה, והתחברות כאן יש רשת מזרחית לנו, מזרחית לכביש 3 יש רשת אזורית, אנחנו נתחבר לרשת האזורית ואז בעצם העודפי קולחין מהרצליה ה – 8 מיליון שאלו דיבר מה שאנחנו ניקח פה בגזרה שלנו ניקח ובחורף נשנע את הקולחים למאגרים שכנים צפונה.

צילי סלע:

מה קורה היום?

גיל שטרסברג:

היום זה הולך לנחל. לנחל פולג.

צילי סלע:

אתם משחררים לנחל את העודפים?

אלי ברכה:

שרשות המים לא אוהבת את זה.

גיל שטרסברג:

הרצליה מזרים לים, ואנחנו את העודפים של רעננה וקולחי השרון מזרימים לנחל פולג. וגם מגיע לים.

אורלי עמיר:

בעיקרון זה מים שמוכרים אותם לחקלאים?

גיל שטרסברג:

כן. בקיץ אנחנו מוכרים לחקלאים.

אורלי עמיר:

אז למה לזרוק לים אם יש לך חסר במים כאלה לחקלאים?

אלי ברכה:

כי אין צנרת שמובילה זה הפוריקט שמוביל. אחד הדברים שהיו שרצו שהמט"ש של הרצליה יזרוק את המים דרומה לכיוון גאולת הירקון וכל זה ובמאבקים האלה איך שהוא הצלחנו לקבל את המים האלה לאזור שלנו כדי שנוכל לעבוד את החקלאות כאן ואת העודפים ימשיכו צפונה. אחד הדברים שמדברים עליו זה לבטל את המט"ש הזה של הרצליה ואז לחבר אותנו לשפדן שנוכל לקבל מים באותו קו בחזרה אלינו. כי אם לא יהיה מט"ש הרצליה הלכו 4 מיליון קו"ב שאנחנו רוצים אותם מתוך ה – 8.

אורלי עמיר:

אבל ממה שמגיע אני הבנתי שאת העודפים שופכים לנחל אמרת?

אלי ברכה:

היום הוא מנסה לעשות חצייה ולהתחבר לקו צפון.

גיל שטרסברג:

ברגע שנשלים את הקו הזה יש לנו פה עוד תחנת שאיבה נוכל להזרים את העודפים במהלך החורף כמובן אם יהיה מקום לקלוט אותם בהמשך יש שנים שכולם מלאים ואז מנחים אותנו ל..

אורלי עמיר:

אתה מתכוון להזרים אותם פה לחקלאים באזור. לאן להזרים אותם?

גיל שטרסברג:

לא בחורף אין לחקלאים מה לעשות עם הקולחים. חקלאי לא משקה בחורף רק בעונת ההשקיה, אנחנו מתחילים באפריל, מאי.

צילי סלע:

זה אגירה זה הולך לאגירה יותר צפונה.

אלי ברכה:

אחד המהלכים שאנחנו מנסים זה לייצר מאגר נוסף במרחב שלנו.

גיל שטרסברג:

אנחנו אם נצליח להשלים עוד מאגר אז נוכל באמת לעגום עוד חלק מהמים וזה יהיה לטובת החקלאים שלנו.

צילי סלע:

שאלה אני מתנצלת על השאלות אני מבינה שזה שניוני הוא לא מתאים לכל גידולים רק לעצים אני מניחה?

דובר:

לא לכל הגידולים שהם אכילה ישירה של ירקות שלא חשיפה ישירה לאכילה. יש כמה מבחנים. חיטה זה בסדר. תירס זה בסדר, אבטיח את לא יכולה בזה, ותפוח אדמה בטטות.

צילי סלע:

זאת אומרת היום בעצם עצם ההגדרה של רמת הטיהור מגדירה את מה אפשר לגדל באזור הזה כי זה הכל באותו קו זה לא שיש שני קווים, קו אחד לעגבניות וקו אחד?

גיל שטרסברג:

כן הכל אותו קו והאיכות הכי נחותה היא קובעת את כל הקו בעצם.

צילי סלע:

לא רק את כל הקו את כל הגידולים החקלאיים באזור.

דיל שטרסברג:

השאלה אם הם מחוברים לשפירים אם יש להם מי בארות,

צילי סלע:

זה מה שאני שואלת מים שפירים אתה מתקלח ושותה אותם. לא משתמשים

בזה לחקלאות.

דובר:

זה עולה עוד שקל.

גיל שטרסברג:

יש בארות שהם רק חקלאיות.

אלי ברכה:

צילי כל נושא המים ביוב, קולחים שפירים זה הכל תחת שליטה של רשות המים היא קובעת לך כמה תקבל, איזה ייעוד תקבל, מה אתה יכול, את המחירים הכל נקבע ברשות המים. זה שאנחנו מדברים משתמשים בכאלה, משתמשים בכאלה, זה לא אנחנו מחליטים זה רשות המים. גם השניוני רשות המים אומרת אני לא רוצה שניוני אני רוצה שלשוני היא אומרת תעשה מאמצים להגיע לשלישוני זה לא, לא בא לנו אז לא נעשה.

צילי סלע:

אני מסתכלת היום על ישוב בסדר מגיע קו מים חקלאי יש אבחנה.

אלי ברכה:

לשדות שלו לא לתוך הישוב.

צילי סלע:

בסדר כן, בסדר לשדות של הישוב. היום מגיע אליו קו אחד חקלאי לזה ולישוב עצמו מגיעים מים שפירים יש לו שטח אדמה שהיום מגדל שם, ומחר הוא רוצה לגדל שם אבטיחים.

אליב רכה:

צילי לא בחלקות א' רק בשטחים החקלאיים זה לא באזור המגורים.

צילי סלע:

אני שואלת כשאלה עקרונית.

גילי בן יקר:

בואי אני אגיד לך משהו למשל ברשפון יש גם קו של מי קולחין יש גם של מים שפירים לחקלאות.

צילי סלע:

יש שני קווים?

גילי בן יקר:

כן בתוך המושב יש לנו שתי מערכות נפרדות אני לא מדבר על המי שתיה לבתים, שזה מערכת נפרדת לחלוטין אבל לחקלאות יש גם מי קולחין יש כמובן חוקים מה המרחק מצינור לצינור, מה המרחק מחלקה לחלקה שלא יהיה בלבול.

אלי ברכה:

למשל בבית יהושע ששם תחום המחנה, אזור המגורים מאחורי כל בית יש את
הזה אי אפשר להגיע לשם מי קולחין אסור.

גילי בן יקר:

משתמשים באותו המים שהם שותים כן.

אלי ברכה:

שם זה מי שתיה שפירים. אי אפשר להביא קולחין לשם.

צילי סלע:

קולחין זה רק לחלקות ב' ו – ג'?

אלי ברכה:

לשטחים הפתוחים.

אורלי עמיר:

זאת הדרך היחידה לטיפול במי שפכים? להפוך אותם למי קולחין?

אלי ברכה:

כן אחרת זה ביוב, אחרת זה ביוב. בישראל אם אני זוכר נכון את המספרים
בישראל החלק היפה שלנו זה ש – 70 אחוז ממי הביוב כמעט 80 אחוז ממי

הביוב הופכים לקולחים להשקיה בשביל זה האמירה שאומרים שיש משבר מים
אין כל כך משבר מים, אוקיי במדינות אחרות זה אולי 10 אחוז.

צילי סלע:

90 אחוז מהמים לחקלאות מגיע ממים מושבים זה נכון?

גיל שטרסברג:

לא יודע.

אורלי עמיר:

אז למה יש מכסות לחקלאים וברגע שכאילו שיש חוסר אני שומעת פה שיש
עודף.

אלי ברכה:

זה בשליטה של רשות המים. יש לך עודף של 8 מיליון אבל אם אין לך אתה לא
יכולה להזרים אותם בקווים אז איך יכול להיות. תשמעי הפרויקט הזה מה שגיל
תיאר לך עכשיו זה 50 מיליון ₪.

גיל שטרסברג:

לא כל הפרויקט עם המאגר וזה, זה 110 כמעט. רוב הכסף מגיע מרשות המים.

אלי ברכה:

אנחנו השקענו 8 מיליון על הפרויקט של 50 מיליון על המרכיב של 50 מיליון.

42 ועוד 8 זה עושה את זה 50 מיליון וקיבלנו 50 אחוז מהמים זאת אומרת השקענו 17 אחוז או 13 אחוז מהפרויקט וקיבלנו יותר מחצי מהים לקיץ זה חשוב בחורף זה לא עוזר.

גיל שטרסברג:

מבחינת קצת נתונים כלכליים תיכף נדבר על התכנית ל – 2020 ההכנסות שלנו קצת פחות מ – 6 מיליון מגיע, ההוצאות 5.6, החברה היא רווחית אבל גבולית.

אורלי עמיר:

אז ההכנסות זה ממכירה של המים וההוצאות זה להקמת מים למחזור.

גיל שטרסברג:

ההכנסות היחידות שלנו זה מכירת קולחין אין לנו ביזניז אחר ההוצאות שלנו הם הוצאות תפעוליות, החזר השקעות וכן הלאה. הרווח הוא רווח תפעולי שהחברה תמיד די על הקצה. השקעות חדשות מעבר לתזרים שאנחנו צריכים לעשות ב – 2020, השקעות חדשות של כ – 1.3 מיליון ₪.

מירב קורן:

רק שמחשבים הוצאות מכניסים גם הוצאות תפעוליות נכון השקעות?

גיל שטרסברג:

כן, כן כמובן. יש לנו החזר של הלוואה של 2.1 מיליון ₪ השנה, וכ – 5 מיליון ₪

מה שאנחנו צריכים לשלם לבוררות. כתבתי שזה שמרני כי אנחנו פונים לרשות המים לקבל חלק בחזרה. לקחנו פה את הרף התחתון שאנחנו די בטוחים שיאשרו לנו, יכול להיות שיאשרו לנו אנחנו מבקשים קצת יותר, אז יכול להיות שהמספר הזה קצת יקטן אבל לא בסדרי גודל.

שרון רומם:

לגבי ההכנסות כמה אתה יכול להשפיע עליה?

גיל שטרסברג:

אני תיכף יראה את התכנית העסקית המפורטת ואתה תראה. אני אדבר על זה תיכף. סך הכל יש לנו צורך של בין 8 ל – 9 מיליון ₪ בשנה, שנתיים הקרובות שבעצם אנחנו פונים להלוואה של 5 מיליון ופנינו במקביל לישובים לקבל מקדמות, לאגודות החקלאיות לצרכנים שלנו לקבל מקדמות על בסיס זיכוי בקולחים בעתיד זה משהו שנעשה לפני כמה שנים אנחנו רוצים לעשות אותו השנה תיכף אני אדבר גם על זה. העקרונות הם שנקבל 5 מיליון ₪ הלוואה לתקופה של 10 שנים התנאים כפי שנשלח לכם צמוד מדד + 1.72 אחוז. אנחנו מבקשים כ – 4 מיליון ₪ מהצרכנים בפריסה ל – 5 שנים ו – 5 אחוז הנחה מי שיתן מקדמות יקבל 5 אחוז הנחה על המקדמות האלה. גידול אורגני של כ – 300 אלף קו"ב באספקה על בסיס רשת קיימת, אנחנו כל הזמן מגיעים לעוד נקודות צרכן וכל גידול כזה.

צילי סלע:

מאיפה מגיע הגידול הזה יותר אנשים מגדלים?

אלי ברכה:

מגיעים עם הקווים ליותר שטחים.

גיל שטרסברג:

לא תיכף אני יראה. לדוגמא.

פבלו לם:

ברגע שהמים עולים יותר כדאי להם לעשות גידול כזה או אחר.

גיל שטרסברג:

אנחנו מרחיבים את הרשת אם לדוגמא עכשיו השלמנו אם רואים פה, השלמנו אנחנו בשלבים של השלמה של הקו הזה של הקטע הזה שהוא כבר מונח וחסר לנו רק החצייה, ברגע שאני משלים את הקו הזה אני פותח ליקום עוד אפשרות לצרוך עוד 100, 200 אלף קו"ב מערבית.

אלי ברכה:

יקום, לדעתי געש וגם אודים יכולים לא?

גיל שטרסברג:

יקום בשלב ראשון וגם לאודים וגעש בהמשך.

צילי סלע:

מה יש עד עכשיו?

גיל שטרסברג:

לא היה השקעה בקולחים היה רק שפירים לא היה לנו קו קולחין.

מירב קורן:

כל הישובים במועצה משתמשים בשירותים האלה?

גיל שטרסברג:

בצרה לא, בית יהושע לא, כפר נטר לא,

אלי ברכה:

כפר נטר למשל אי אפשר להגיע אליהם כי השטחים שלכם זה צפונה מכפר נטר הקו הוא ארוך מאוד, בית יהושע אין להם שום גידול מיוחד למרות שמדברים על זה עכשיו, בצרה ובני ציון קנו הרבה מרעננה, הקו גובל קנו מרעננה, שהיינו בשיחה עם בני ציון אמרנו להם תקנו מאיתנו אין בעיה, מסתבר אתה לא יודע מה שהם לא ידעו, מה שהם לא ידעו ואנחנו ידענו ואני לא יודע למה הם חיכו לישיבה הזאת שאצלנו המים יותר זולים ממה שהם משלמים לרעננה אז הם אמרו שהם יקבלו החלטה לעבור למים שלנו.

דובר:

אנחנו באמת משלמים הרבה, הרי התביעה היתה שקולחי השרון מכרו למהדרין

לבני דרור מים, יש אפשרות למכור למהדרין?

גיל שטרסברג:

מוכרים להם בטח זה הפיצוי. זה הפיצוי.

אלי ברכה:

הם טענו שאנחנו.

גיל שטרסברג:

לא למהדרין ליכין חק"ל,

אורלי עמיר:

אבל עכשיו שהמים יהפכו להיות שלשוניים.

תמנה שמאלי:

מה המשמעות שישוב מקבל יותר קו"ב מים מוזילים לו את המים?

אלי ברכה:

המים האלה הם יותר זולים מהמים של מקורות להשקיה.

הילה טרייבר:

זה לא רלבנטי לכמות זה לא שאם אתה קונה יותר אתה מקבל מחיר יותר טוב, המחיר הוא אחיד.

תמנה שמאלי:

אבל מה המשמעות?

אלי ברכה:

יותר זול לו המים שלנו יותר זולים מהמים של מקורות למשל.

אורלי עמיר:

אז תגיד מה ההיפך אם אתה צורך יותר אתה סיימת את המכסה שלך ואתה משלם יותר.

אלי ברכה:

לא הוא מקבל הקצבה למי חקלאות אין לו מדרגות כאלה.

אורלי עמיר:

אז זה מים לחקלאות.

אלי ברכה:

כן במקורות הוא מתחיל ב – 1.70 ₪ או משהו כזה.

הילה טרייבר:

לא, לא אורלי על כל קו"ב משלם בדיוק את אותו מחיר אין לו קנס אם הוא לקח

.500

אורלי עמיר:

אם הוא סיים את המכסה שלו למי חקלאות.

גיל שטרסברג:

אם הוא סיים את המכסה שלו כן. מעל המכסה.

הילה טרייבר:

אבל לנו אין מכסה לתת להם.

אלי ברכה:

לא היא מדברת על מים שפירים ואת מדברת על קולחין.

צילי סלע:

אתם מדברים על שני דברים שונים היא שאלה על מים שפירים ומי קולחין ומי קולחין יותר זולים ממים שפירים.

תמנה שמאלי:

לכן שאלתי.

אלי ברכה:

המים של בני ציון זה מי קולחין מרעננה. ומשלמים שם יותר ממה שעולים המים
אצלנו עוד 20 אגורות.

אורלי עמיר:

אתה אומר שמי שקובע את המכסה זה לא אנחנו אלא רשות המים.

אלי ברכה:

לזה הם לא קובעים. אין, אם בני ציון צורכת יותר מרעננה היא לא משלמת יותר.

אורלי עמיר:

אם אני יקנה מרעננה גם תהיה לי מכסה?

הילה טרייבר:

לא, זה מה שאני מנסה להגיד אני הבנתי אותך בהתחלה אין מכסה אצלנו במי
קולחין אם קנית יותר מ – 500 או 700 אתה לא מקבל מחיר אחר.

אורלי עמיר:

אז איך זה ששם הם כן קובעים מכסה ופה לא קובעים מכסה הוא אומר שזה
רשות המים.

גיל שטרסברג:

עקרונית יש מכסה לשפירים ושאתה ממיר אותם ל - קולחין אתה מקבל פי 1.2
או 1.3 משהו כזה.

הילה טרייבר:

זה מוזיל מול שפירים זה בוודאות.

אלי ברכה:

השפירים זה 1.70 נניח ואצלנו זה 1.10.

צילי סלע:

אבל זה לא לתושבים רגע תמנה זה לא לתושבים זה רק לאגודה.

מירב קורן:

ברגע שהמים יהפכו להיות שלשוניים כמה נהייה מזה?

גיל שטרסברג:

עוד 15 עד 20 אגורות.

מירב קורן:

זה עדיין ישתלם יותר מאשר?

אלי ברכה:

כן, זה עדיין יהיה יותר נמוך אבל קחי בחשבון שיש אלה שרוצים לגדל ירקות חשופים הם חייבים אבל יש כאלה שמתמשים בשניוניים משקים עצים, לא צריכים יעלה להם יותר סתם.

מירב קורן:

זאת אומרת שיש חלקים שישתפרו וחלקים.

אלי ברכה:

וחלקים שיענשו.

מירב קורן:

יש כאלה שהם אומרים שהם הפסיקו לצרוך אין להם אפשרות .

אורלי עמיר:

אין אפשרות לעשות מאגר שניוני ומאגר שלשוני?

אלי ברכה:

תזכרי שרשות המים ומשרד הבריאות רוצים מים שלשוני. למשל היתרי הבניה כן שבאה הרשות ורוצה להוציא היתרי בניה או לאשר תכניות משרד הבריאות אומר אנחנו לא ניתן לכם אישורי לא נאשר לכם את התב"ע ולא ניתן לכם אישורים להיתרי בניה מכיוון שהמים שלכם הם שניוניים, אבן יהודה, תל מונד, קדימה צורן תקועות כי המט"ש הזה הם יכולים לאפשר תכניות ישנות אבל החדשות לא מאושרות לבניה עד שלא ישדרגו את הזה, זה מתחיל בהיתרים אפילו.

צילי סלע:

איך האחריות שלהם להפוך את המים לשלישוניים?

אלי ברכה:

הם הבעלים.

אורלי עמיר:

יש קבוצת לחץ מספיק טובה בשביל זה.

גיל שטרסברג:

אז יהיה גידול, יהיה גידול של 300, 400 אלף שו"ב אורגני ב – 2020, 21, ובנוסף ברגע שנשלים את החיבור מזרחה מזרחית לכביש 4 אמור להיכנס לנו שם עוד חיבור צרכן גדול של חברת יכין, של 1.600.000 קו"ב ל – 2022.

אורלי עמיר:

מאיפה הוא מקבל היום?

גיל שטרסברג:

הוא מקבל מבארות חקלאיות.

אורלי עמיר:

יש נניח איזה בקרה אם מישהו נניח רוצה לגדל עגבניות שהוא באמת משתמש במים שלשונים ולא שניוניים.

גיל שטרסברג:

יש בקרה של משרד הבריאות, רק מפקחים של משרד הבריאות. זה לא בקרה שלנו.

אלי ברכה:

לדעתי זה מבוקר.

דובר:

הם מגיעים לשטח.

אלי ברכה:

המערכת הזאת עובדת אני חושב ככה יש חקלאים.

גיל שטרסברג:

הם לוקחים דגימות הם לוקחים דגימות בשטח.

מאיר דור:

אורלי בקטע הזה אין משחקים, אין משחקים.

אלי ברכה:

אבל יש שאומרים שהעגבניות היותר טעימות זה שניוני.

מאיר דור:

אף חקלאי לא יקח את האחריות להתשמש במים כדי לגדל עגבניות.

(מדברים ביחד)

מאיר דור:

מירב אף חקלאי, חקלאים בארץ לא משחקים בזה.

אורלי עמיר:

אתה מסביר לנו איך ממה אנחנו מקבלים החזר להלוואה.

צילי סלע:

אם יש על העגבניות את העוקף את הירוק הם תוצרת הארץ אם לא מייבאים מורידים את העוקף כי זה מגיע עם חרקים אז קראתי על זה יום אחד. נו באמת.

מירב קורן:

לא הייתי בונה על זה.

גיל שטרסברג:

ברגע שנשלים מזרחה גידול משמעותי צריך לזכור שההוצאות הקבועות של החברה הם יחסית גבוהות וכל גידול הולך לרווח בשורה התחתונה. מגיע לנו איזה שהוא החזר... מרשות המים של כספים שהם מחזיקים לאורך הפרויקט שאנחנו מקווים להחזיר אותם 2021, 2022. ומחיר ה - קולחין התכנית העסקית מבוססת על מחיר של השנה של 1.10 ₪ למטר קו"ב.

צילי סלע:

מה זה מחיר הקולחים אתם, אתם לא מוכרים ולא קונים קולחין?

גיל שטרסברג:

אנחנו מוכרים לצרכנים זה ההכנסות שלנו.

אלי ברכה:

אנחנו קונים קולחין מאכסנים את הקולחים מטפלים ומוכרים זה הפעילות, קונים קולחין מהמט"ש, זה ההכנסות.

גיל שטרסברג:

זה ההכנסות, כרגע המחיר עלות הוא אפס אבל ברגע שיש שלשוני יהיה 15 עד 20 אגורות מחיר עלות אבל מול זה הצרכנים יחויבו. לגבי התחזית הכנסות, אז אפשר לראות פה את התחזית שבעצם יש לנו הכנסנו ב – 2022 עוד שנתיים את המכירה לצרכן אתה – 1.600,000 שדיברתי עליהם יתחיל בעוד שנתיים ובהתאם עוד 300,000 גידול אורגני וזה בעצם לא לקחנו איזה שהוא גידול סך הכל נגיע לכ – 7 עד 8 מיליון. זה תכנית שמרנית ככל שנגדל יותר.

שרון רומם:

אם יש גידול בישובים שמספקים ל - קולחי השרון בהכרח.

גיל שטרסברג:

לא, הגידול הוא צריך להיות בשטחים החקלאיים בעצם שהצרכנים ירצו ממני יותר קולחין, זה שייצרו לי יותר לא אומר שיש לי למכור.

שרון רומם:

אתה עכשיו במקסימום ביקוש?

גיל שטרסברג

כרגע כן, כרגע יש לי עודף היצע על ביקוש, כרגע אני מסוגל בקיץ למכור יותר ואין לי צרכנים.

צילי סלע:

איפה רואים אגב את המחיר שאתה קונה את המים בעוד כמה שנים.

גיל שטרסברג:

אז אמרתי הוא יהיה שקוף לחברה כי אנחנו נשלם 15 אגורות ונגבה 15 אגורות אז הוא לא נכנס פה.

צילי סלע:

אז את ה – 15 אגורות קיזזת מההכנסה.

גיל שטרסברג:

כן קיזזתי בשני הצדדים הוא לא מופיע בהכנסה ולא מופיע כהוצאה. אז סך הכל ההכנסות יהיו כ 6 מליון ויגדלו ל - כ 8 מליון, יש פה קצת פירוט של ההוצאות, קבועות וכן הלאה אפשר לראות פה יש 4 מיליון מקדמות שפרוס על פני 5 שנים,

קיזוז של המקדמות ואת ה 5 אחוז הנחה כהוצאה בכל שנה על בסיס המקדמות הקיימות. יש לנו הוצאות קבועות כ – 1,300,000, הוצאות משתנות שזה בעיקר חשמל וכלור של סביבות 2 מיליון ועוד הוצאות משתנות רכש, קרן שיקום, וכן הלאה. סך הכל ההוצאות הם כ – 5,600, 5,700 ב – 2020 ויגדל יהיה די קבוע יגיע ל – 5.800 בשיא.

שרון רומם:

הסולארי שהראית זה של תל יצחק בעצם נכון? אתה יכול לקנות מהם חשמל?

גיל שטרסברג:

החברה מקבלת חשמל מוזל, 5 אחוז הנחה. זה משבוע שעבר. אפשר לראות זה בעצם המצב שלנו נזילות סוף שנה בכל אחת מהשנים בהנחה שלקחנו 4 מיליון במקדמות ועוד 5 מיליון הלוואה, את החזר ההלוואה רואים פה בעצם כהלוואה נוספת. יש לנו הלוואה קיימת שהיא הלוואה של 20 מיליון נש 6 מיליון + 6 + 8 שאנחנו מחזירים אותה והיא אמורה להיגמר עד 2030, הלוואה קיימת וזה בעצם החזר הקרן והריבית על ההלוואה 5 מיליון, אפשר לראות שסך הכל אנחנו צפויים לא להיות בעודפים גדולים בזה אבל להיות מאוזנים ולהיות מסוגלים לשרת את ההלוואה הזאת. פרמטר אחד הוא באמת יש פה 2,700.000, 1500.000 ועוד 1.200.000 שאנחנו פועלים לקבל אותם מרשות המים אני לא יודע בדיוק את הטיימינג שנצליח לקבל אותם בחזרה אבל.

אורלי ע מיר:

מה זה עיכבון הזה?

גיל שטרסברג:

עיכבון מה שקורה ברשות המים כל פרויקט שאנחנו מבצעים נגיד אני משלם

היום מיליון ₪ לקבלן עבור הנחת צנרת כזו או אחרת אני מעביר את החשבון אחרי ששילמתי לרשות המים הם מחזירים משלמים לנו לפי איזה שהוא מפתח או 60, 40 ולפעמים אם זה קו בין מפעלים 100 אחוז אפילו אבל על כל החזר שאנחנו מקבלים הם שמים 4 אחוז בצד הם רוצים שנשלים את הפרויקט, שנשלים את הפרויקט אני יכול לדרוש מהם בחזרה את העיכובן בינתיים הכסף הזה נצבר ואנחנו רוצים עכשיו להתחיל לשחרר אותו כי הפרויקט לקראת סיום. אנחנו כמה שנים הקרובות נסיים, הדרך שלהם בעצם להבטיח שלא תעשה חצי פרויקט ותתקע אלא הם שמים איזה עיכובן.

מירב קורן:

שאלה אלי זה מופנה אליך אם אני מבינה נכון הגוף הזה הוא לא גוף הוא גוף לתועלת הציבור בעצם זאת אומרת הוא לא רווחי.

אלי ברכה:

את פותחת שאלה, נדבר על זה עוד רגע בסדר. זה שאלה חשובה.

מירב קורן:

כמה עובדים יש שם?

גיל שטרסברג:

אני עובד בחצי משרה ויש עוד עובד תפעול. לא עובד של החברה, מקבלן שהוא גם נגיד אנחנו משלמים חצי מהמשרה שלו על התפעול וחצי הוא עובד בפעילות במעוצה.

הילה טרייבר:

זה מנכ"ל בחצי משרה וקבלן בחצי משרה.

מירב קורן:

זה נכנס בתוך המעגל של ההוצאות?

הילה טרייבר:

כן זה קבלן בהיקף של חצי משרה זה לא חצי משרה.

מירב קורן:

זה שאלה פשוטה ברמה של המקרו לגמרי בעצם זה סוג של שירות שנותרים לחקלאות שהיא חשובה מאוד שהיא שאנחנו לא מרווחים כסף.

אלי ברכה:

זה לא שירות מוניצפאלי שאתה אומר אני, זה לא הביוב למשל אתה לא יכול לבוא לתושב להגיד לו אני לא עושה שירותי ביוב, זה לא על פי חוק זה אקסטרה זה בא מתוך אמונה שהחקלאות הזאת שומרת על ערכי הטבע גם כן, איפה שאין חקלאות, איפה שחקלאים לא מעבדים יש שפיכה של פסולת.

מירב קורן:

אני לגמרי איתך אתה יודע מה דעתי בעניין הזה, רק להבין זאת אומרת המטרה שלנו היא לוודא שהדבר הזה כל הזמן מתפתח, ולא מייצר באיזה שהיא צורה סיכון כלכלי.

אלי ברכה:

אז זהו הנקודה זה מה שרציתי לומר. השאלה צריך להחליט האם לקיים דיון מסוים מתי שהוא לא יודע, גם עכשיו אפשר אני לא יודע מלוחות הזמנים שלנו כאן, לגבי המדיניות מה החברה, בוא נאמר זה חברה שבמידה מסוימת היא חברה כלכלית, היא אמורה לייצר תקציב ומאזן מובנים כאשר אנחנו יודעים שיש לה גם ערכים מוניציפאליים לאינטרסים אחרים של המועצה, אם יש חקלאות אז שומרים על השטחים וכן הלאה, וכן הלאה, אני לא אכנס למימד הזה. עכשיו אנחנו נקטנו בגישה שצריך לייצר מנגנון שמחזיק את עצמו, הוא משלם את השוטף ומשלם את ההשקעות. ולא ממכסם את הרווחים שאפשר כי למשל אני לא יודע אם גיל נגע בזה המחיר שאתם תראו תיכף אפשר להעלות אותו, השאלה אפשר להעלות אותו ולייצר עודפים פה משמעותיים או לשמור את זה ברמה כזאת שזה מאפשר לחברה להתקיים לא מסחרי כאילו לא בעסק מסחרי להתקיים לשלם את ההשקעות שלה ולאפשר לחקלאים להינות מאיזה עודף מסוים שאולי אנחנו נניח מחיר המים אצלנו הוא בממוצע הנמוך, הוא לא ממוצע גבוה יש גם בממוצע איזה טווח מסוים.

גיל סלע:

צריך גם לזכור שיש כאן עוד תוספת שעוד מעט תהיה.

אלי ברכה:

זה יעלה אם יגיע השלישוני וזה יהיה שלשוני זה כנראה יעלה אנחנו לא יכולים לספוג 20 אגורות אבל הנטייה היתה לשמור את זה בממוצע במקום הנמוך יותר, לאפשר לחקלאים לקיים את החקלאות מבלי להיכנס למחיר שלהם ולא להפוך את החברה לנטל כלכלי על המועצה. מה קורה בינתיים? בינתיים למשל המט"ש שלנו קולחי השרון שבו אנחנו 25% מתעכב במעבר לשלישוני אז אנחנו לא יכולים יש חקלאים שרוצים לגדול לכיוון ירקות הם לא יכולים לגדול לכיוון ירקות אז המכירות הם רק 5.9 ולא 8, וזה ברור כמו שגיל אמר קודם אם המכירות היו

מגיעות ל – 7 המספרים היו נראים אחרת לגמרי כי אין לנו צורך להגדיל את הקבועות אנחנו בעיקר מגדילים את המשתנות. אז זה דבר אחד פה אתם תראו שגיל ממליץ על מחיר מסוים שמאפשר לקיים את החברה אבל הצורך במימון מגיע מהמקום שבו, מכיוון שהיה עיכוב בפרויקט בהקמת הפרויקט הקו מערבה וכל הדברים האלה וביכולת של החקלאים להוסיף שטחים לגידול אז יש לחברה צורך במימון ביניים, אז אפשר את המימון ביניים הזה לבוא ולומר חברה אנחנו מעלים לכם את המחיר בעוד 20 אגורות והכל יסתדר, או להגיד לחקלאים בואו תעזרו לעבור את תקופת ביניים הזאת זה השיקולים אפשר לקחת יותר השאלה אם באמת אנחנו רוצים לקחת יותר או רוצים לעבור את התקופה.

מירב קורן:

תראה אם כל הישובים היו בגלל זה שאלתי, אם כל הישובים היו משותפים לחקלאות ונהנים מהשירות הזה זה היה יותר קל ופשוט כיוון שזה חופשי אני חושבת שצריך לשמור על איזה שהיא, נורא חשוב לקיים את המנגנון הזה בעיני בגלל האופי של המועצה אבל צריך להיזהר עם המחירים.

אלי ברכה:

נכון אז אנחנו נותנים ויש לנו עוד מרווח אם אנחנו צריכים. אגב שאנחנו אומרים שהחברה תיקח הלוואה, דיברנו על הנטל הכלכלי ועל העדר סיכון אז אנחנו לא לגמרי שם, בשביל לשים לגמרי את הדברים על השולחן הם נדרשים, אנחנו נדרשים לתת ערבות של המועצה אז זאת אומרת אם תהיה פה התרסקות אז ישרשר למועצה, אבל גם אם המחיר היה 1.20 ש"ח ולא 1.10 ש"ח עדיין היו אומרים לנו חברה תחתמו על הערבות של המועצה. זאת אומרת המועצה כבעלים עם הידיים והרגליים בתוך זה אבל עדיין בשוטף אנחנו מייצרים מנגנון שהוא לא לוקח כספי ארנונה ושם אותם בכיס של החקלאים.

מירב קורן:

ורק עכשיו השאלה מה.

אלי ברכה:

אגב בעבר זה היה אחרת, בעבר שנים לאחור, 7 שנים לאחור יותר אפילו הארנונה שילמה חלק מהדברים האלה ואנחנו איך שהוא יצרנו את הניתוק הזה של כספי ארנונה.

מירב קורן:

אתם יודעים להסביר מה הסיכון שיושב על המאזניים בערך?

אלי ברכה:

הלוואות, כמה הלוואות יש לנו בערך 8 נכון?

מירב קורן:

זה הלוואה זה לא אומר שזה הסיכון, לא זה גם.

אלי ברכה:

אם החקלאים יפסיקו לקנות.

אורלי עמיר:

צריך למדוד את הסיכון שלהם בהחזרת הלוואה לא את הסיכון שלנו.

מירב קורן:

לא כמה הלואה אלא כמה הסיכון, כמה כסף יכול?

הילה טרייבר:

אין ספק שהחקלאים ימשיכו אין כוונה להפסיק.

אלי ברכה:

אם יום מסוים החקלאים יפסיקו לקנות, יפסיקו לקנות מים יחליטו לייבש את האדמות אז כל ההלוואות הופכות להיות על המועצה.

אורלי עמיר:

כן ואם אתה תעלה את המחיר אתה תגדיל את הסיכון שהם לא יהיה כדאי להם.

אלי ברכה:

אנחנו לא שם. תראו כל החקלאים בארץ נמצאים פחות או יותר באותם סדרי גודל האם יש עוד 10 אגורות יש עוד 10 אגורות, האם אנחנו רוצים להמליץ על 10 אגורות אנחנו לא ממליצים על 10 אגורות תיכף תראו, אבל אם אנחנו נהייה עם אקדח לרקה ונראה שהחברה לא מסתדרת עם זה יכול להיות שנצטרף לסחוט את הלימון הזה עוד טיפה. אני מאמין, אני אם נשאל את גיל כחקלאי או את רון הם יגידו אנחנו גם ככה חנוקים לא יכולים יותר אבל זה בין כולל.

אורלי עמיר:

אם אתה רוצה להוות תחרות לרעננה.

אלי ברכה:

לא אני לא צריך להיות, כל רעננה מגיעה, הם הולכים ומצטמצמים שם רעננה זה ככל שהשטחים, ככל שרעננה גדלה, אנחנו התחלנו נדמה לי ב – 50 או 100 אלף קו"ב של רעננה היום כמה זה חצי מליון נדמה לי.

צילי סלע:

לא היא מדברת על המכירה.

אלי ברכה:

כן, כן המכירה, אני אומר רעננה יותר ויותר מעבירה אלינו היא פחות ופחות מופרת לשטחים שלהם לחקלאים שלהם זה לא הבעיה שלנו.

צילי סלע:

לא אבל בני ציון ובצרה.

אלי ברכה:

זה לא הבעיה שלנו תסתכלי במרחב הארצי לא המכירה מול רעננה, במרחב הארצי המחירים נעים גם ב – 1.30 ש.

אורלי עמיר:

במרחב הארצי בני ציון לא יקנו מחיפה, הם יקנו ממי שסמוך אליהם.

אלי ברכה:

נניח שהתשומה של מים לחקלאי, היינו מחליטים שהתשומה של החקלאי היום

היא 3 שם לצורך העניין הוא לא יכול להתמודד כנראה במכירת התוצרת שלו זה הסיפור הוא בסוף צריך להתמודד במכירת התוצרת שלו, ובתשומות שהוא קונה. אז אני אומר אנחנו לא רוצים להיות בחלק העליון והוא יתמודד בשאר המרכיבים אנחנו לא יכולים לסבסד.

מאיר דור:

לשאלה שלך אנחנו לא מסתכנים אין לנו פה סיכון כי כל החקלאים פה מתים למים האלה, מתים למים אז זה לא.

מירב קורן:

לא מה שמטריד אותי זה המדיניות הממשלתית שתכלס מייבשת את החקלאות.

מאיר דור:

מה יהיה מחר אחרי הבחירות אף אחד לא יודע.

אלי ברכה:

המדינה שמה 100 מיליון שם בתוך זה, 100 מיליון שם בפרויקט הזה, עם 42 מיליון עכשיו.

שוקע ארליך:

היו כבר דיבורים בעבר שהחקלאים רוצים לקנות את זה בעצמם כן ככה שזה עסק לא רע. כל המעגל הזה.

הילה טרייבר:

אני רק אגיד דרך אגב שאפרופו מה שגיל אמר שזה שבעצם רוב החברות האלה הם או בתאגידי מים או באגודות חקלאיות יש מעט מאוד רשויות כרשות מקומית שבעצם מטפלת בזה. זה גם יוצר לנו כל פעם תמיד דילמות מול רשות המים כי הכללים שחלים על רשות המים לא הכללים שחלים על תאגיד של הרשות, כל מיני דברים הרבה יותר. אצלנו זה כאילו הרבה יותר קשה לתפעול מאשר באגודה פרטית לצורך העניין, אבל מתוך תפיסת עולם שאלי אמר אותה קודם שאנחנו לא רוצים זה חלק מההצדקה בעצם של קיום של מועצה אזורית זה בעצם זה שאתה דואג לחקלאות.

אלי ברכה:

אמרו לנו רשות המים הובילה קו של בוא נעשה תאגידיים מרחביים, ותכנסו אותם למרחבי מזל שאנחנו הצלחנו לקבל את ה- 50 מיליון ש"ח האחרונים האלו עוד 42 מיליון ש"ח האחרונים האלה לפני שהם גיבשו את כל התכנית, הם נוראה היו רוצים שאנחנו ניכנס לתוך המרחב הזה, ונהייה שם. עכשיו יש התנגדויות מכיוון שהם לא מצליחים לייצר את כל המרחב הזה כמרחב אחיד כי יש אגודות חקלאיות שעמק חפר שזה אגודה מאוד חזקה, אגודת המים שלהם שלא מוכנה להיכנס לשם מכיוון שהם נכנסים למרחב הזה חלים עליהם כללים ממשלתיים של תשלומי שכר, ומי עובד ותקשירים וכל מיני כאלה אנחנו בחרנו להישאר עם עצמנו לבד בדבר הזה ולהגיע ל- 8 מיליון קו"ב ואנחנו ב- 8 מיליון קו"ב יודעים איך לקיים מנגנון כזה בצורה רווחית ולהישאר וזה בינתיים עובד. אם נעביר את זה לגוף חיצוני בין שזה אגודות חקלאיות או סתם גוף חיצוני חברת, יש חברות כאלה אני לא זוכר את השם שלהם, רימון אז החקלאים מאבדים את היכולת הם הופכים להיות לקוחות.

מירב קורן:

אם אני מבינה נכון המגמה היא הפוכה במדינה להפוך את כל האגודות של המים לאגודות ציבוריות.

אלי ברכה:

להכניס אותם תחת מקורות את כולם. זה מצחיק את שומעת כל הזמן.

מירב קורן:

אני פשוט אומרת שהמגמה היא הפוכה.

אלי ברכה:

את שומעת כל הזמן על הפרטה בכל תחום אחר, וכשהגיעו למים החליטו לעשות קונסולידציה של הכל, לא בדיוק כברור לנו מה הם עושים. אגב יש ביקורת על כל התאגידי מים האלה שהמחירים עלו וכן הלאה, וכן הלאה. אז אנחנו יכולה המליאה לקיים פה החלטה באחד הדיונים הבאים למכור את החברה הזאת החוצה ולהיפטר ממנה יכולים, אני יצאתי מנקודת אמונה שהאינטרס של החקלאי זה האינטרס של המועצה זה כמעט ביחד אני לא נכנס לקטע הכספי שלו ואנחנו רוצים לשלוט על המים שאנחנו מספקים לחקלאים ולהמשיך לנהל אותם כל עוד זה לא נופל כנטל על הארנונה. אם מליאה כזאת או אחרת תחליט אחרת אפשר להחליט אחרת

מירב קורן:

בדיוק זאת הנקודה זה ערך של שימור קרקע ושימור אופי המועצה שלנו וכל זמן שזה לא נטל, זה נשמע שזה בסדר.

מאיר דור:

חברה זה שהמועצה שלנו מועצה ירוקה, זה הרבה בזכות המים האלה וזה דבר נפלא שצריך לשמור עליו מכל דבר שמישהו רוצה לפגוע בו, המועצה תהיה ירוקה בזכות 4, 5, 6 מיליון קו"ב מים שעוברים מפה לפה צריך לשמור את זה.

מירב בקורן:

אם זה היה קרוב זה היה עוד יותר טוב, הם הפכו את הפתרון השלישוני למשהו שהוא גם תיירותי אז בכלל.

אלי ברכה:

אם היינו מגיעים לפרויקט כזה גם יש לנו עודפי מים שיכולים להעביר אותם לכאן הרצליה וכן הלאה.

מירב קורן:

אם הוא רק ידבר איתנו הקרצייה הזו.

גיל שטרסברג:

מבחינת התעריף הקו.

צילי סלע:

המחיר ששמנו שם הם שלשוני או שניוני?

גיל שטרסברג:

אני חושב שחלק וחלק, נגיד עמק חפר המחיר הוא שניוני, המחיר של 1.035 הוא שניוני, בעמק חפר יש גם שניוני וגם שלשוני.

צילי סלע:

לא התעריפים לדוגמא ההשוואה.

גיל שטרסברג:

יש גם שלשוני וגם שניוני. זה תעריף שניוני. תראו אני רוצה לתת רגע סקירה. ציר X זה הזמן, הקו הכחול זה בעצם תעריף רשות המים מ – 2015 ועד 2019, לחברה למחזור אצלנו יש אפשרות לעלות ב – 10 אחגורות מעל תעריף רשות המים אנחנו לא יכולים לגבות מה שאנחנו רוצים, יש תעריף רשות המים, בגלל גודל החברה היחס בין גודל החברה וכמות ההשקעות כי כמות ההשקעות פה היא גדולה אז אישרו לנו עוד 10 אגורות, אז באמת.

אלי ברכה:

זה בעבר היה.

גיל שטרסברג:

ב – 2015 היינו ב – 10 אגורות מעל מחיר רשות המים.

אלי ברכה:

מחיר רשות המים 94 וגבינו 1.04.

גיל שטרסברג:

ועקרונית היינו יכולים לגבות את הקו האדום לאורך השנים, בפועל מ – 2015 כד 2020 נשארנו באותו מחיר זאת אומרת נוצר פה איזה שהוא הפרש בין המחיר המקסימלי שיכולנו לגבות לבין המחיר שנגבה בפועל והשנה החלטנו לעלות את המחיר ל – 1.10 ₪ שיכולנו לעלות עד 1.13 ₪.

אלי ברכה:

הוספנו 6 אגורות ולא 10 אגורות.

גיל שטרסברג:

יכולנו לעלות גם ל – 1.13 ₪.

אורלי עמיר:

כמה זה נותן בכמות שמוכרים היום סך הכל.

אלי ברכה:

6 כפול 6 זה 360 ₪.

גיל שטרסברג:

אם כמות קולחין של 5200 כפול עוד 6 אגורות עוד 300 אלף ₪.

אורלי עמיר:

300 אלף ₪ על פני 10 שנים של הלוואה זה חצי הלוואה.

גיל שטרסברג:

זה כמו שאלי אמר מצד אחד אנחנו רוצים לעלות את המחיר למשהו שהחברה יכולה להתקיים יחסית בלי אנחנו כל הזמן על הקצה בין המחיר לרזרבות שלנו.

אורלי עמיר:

ומה ההנחה שלכם האם התוספת הזאת תוריד בכמות של המכירה?

גיל שטרסברג:

לא.

אורלי עמיר:

לא אם נגיד עכשיו בני ציון רוצים לשקול לעבור אליכם זה יהווה שיקול?

אלי ברכה:

לא, כי היום הם משלמים מחיר הרבה יותר גבוה,

אורלי עמיר:

יותר גבוה גם אחרי העלאה?

אלי ברכה:

ברור, ברור. היינו איתם עכשיו בפגישה.

צילי סלע:

למה בעצם?

גיל שטרסברג:

אני יסביר היסטורית מה שקרה שלא היה מספיק קולחין לפני שהשלימו את הקו מהרצליה לפני שנתיים לא היה מספיק קולחין לכל החקלאים והיה גם שנים נגיד ב – 2017 שביקשו מישובים מסוימים להתנתק מהמערכת אז תל יצחק התנתקו, ויקום התנתקו בחלק מהשנים ורשפון התנתקו ובשיא הקיץ עשו עבודות בשביל לחזור למים שפירים או במי בארות חקלאיות כי פשוט כמות ה - קולחין המאגר התרוקן, מאז שחיברו את הקו מהרצליה יש לנו עודפים. עד לפני שנתיים היינו במצב שלא היה עודפים היה חוסר. אז בני ציון ובצרה שיש להם אפשרות לקבל מרעננה אמרו ניקח קולחין מרעננה גם האיכות יותר טובה גם האספקה מובטחת, ולא לקחו עכשיו שבאנו והצגנו לבני ציון שיש עודף והם יכולים לקבל במחיר מופחת אז הם יעלו יותר אלינו.

אורלי אמיר:

אין בבני ציון גידולים שמחייבים שלישונים?

גיל שטרסברג:

לא זה רק לשניוני הם יודעים שזה שניוני.

מאיר דור:

בבני ציון יש אבוקודו משהו.

אלי ברכה:

חברה יש לנו עוד כמה נושאים אפשר להחליט עוד או שאפשר לסגור פחות או יותר.

גיל שטרסברג:

בעצם מה שאנחנו מבקשים פה זה לאשר את הערבות להלוואה של 5 מיליון, בתנאים שהצלחנו לקבל, שאולגה הצליחה לקבל הכי טובים שהצלחנו.

הילה טרייבר:

פנינו לבנק דקסיה אף אחד אחר לא היה נותן לנו הלוואה ערבות לדבר הזה.

גיל שטרסברג:

אם תהיה את הערבות כל הדבר הזה יובא לדירקטוריון שלנו לאישור של הדירקטוריון של החברה למחזור. שאלות אני מבין שיש עוד ערב ארוך.

הילה טרייבר:

מיב עד? מי נגד? נמנע?

דובר:

בעיקרון שוקי אז ביקש שיהיה הסכם פורמלי בין החברה למועצה,

אלי ברכה:

אמרנו שייבדק הנושא.

דובר:

כשאני ראיתי את המפרט של ההלוואה אז כתוב שם שני תנאים בסיסיים, שמתנה על העברת השליטה המשך השליטה של המועצה, ושזה יהיה במדרג שני והלוואות בעלים, זה התנאים כאילו.

אלי ברכה:

יסתכל על זה העו"ד של החברה.

הילה טרייבר:

תודה רבה.

סעיף 2 תקציב ועדים

הילה טרייבר:

טוב תקציב הוועדים אין משהו התקציב מורכב בעצם מהמיסים, מיסי ועד מקומי והשתתפות של המועצה. בעיקרון אין איזה משהו מיוחד לדבר הזה, בעיקרון הכנסות הוצאות כאילו מאוזנים. יש שני ישובים. ארסוף וגעש עוד לא העבירו תקציב, ארסוף עוברים עכשיו שינויים בכוח אדם שם ובוועד המקומי, געש עסוקים לא העבירו עדיין. אבל זה שאר הישובים יש פה.

מירב קורן:

איזה שינוי עוברים בארסוף?

הילה טרייבר:

לא הועד המקומי התחלף כולו ואבי נוף פוטר, אז בקיצור הם עוד לא מוכנים.

אלי ברכה:

אין לנו עוד שהוא מסובך בצרות, בבעיות.

הילה טרייבר:

זה תקציב וזה לשנה הבאה.

צילי סלע:

... אם יש הבדלים מהותיים, אם יש הבדלים משנים קודמות?

הילה טרייבר:

לא יש את יודעת, אפילו בכפר נטר עוד אין כי זה הגנים עדיין אצלם. שנה הבאה הגנים תוקצבו במועצה אז תראי הבדלים אבל בגדול אין הבדלים משמעותיים. גם יקום חסרים פה במחאה על זה שאין להם נציג במליאה, הם להם זה הם לא הגישו תקציב. אמרתי שיקום לא הגישו תקציב אבל זה כנראה מחאה על זה שלא אישרו אותך חבר מליאה אז אני אזרום איתם. גם שם מתחלפים, גם שם מתחלפים. אוקיי יש שאלות לגבי התקציב או שאפשר לא יודעת אפילו מה.

אלי ברכה:

מה צריכים לאשר תקציב?

הילה טרייבר:

כן לאשר תקציב של הוועדים המקומיים. בקיצור אפשר אתם רוצים לעבור על זה? עברתם? אוקיי אפשר לאשר את התקציב של הוועדים. יש התנגדות? לא. אוקיי. יש שני ועדים נוספים שהגישו את הדו"חות הכספיים שלא היו במליאה הקודמת שהם ביקשו זה, זה בעצם ארסוף, אין משהו בעצם אין מה זה אותו דבר כמו שדיברנו בזה הקודם אין לי משהו להוסיף על זה. ארסוף ואודים אין משהו, רוצים להסתכל על זה, זה עוד פעם דו"ח כספי של שני ועדים דיברנו על הדו"חות הכספיים של הזה, אז שוקי אמר אין לנו ישוב שמסיים בגירעון את הדו"ח הכספי שלו, אז ככה. אין לי מה להגיד על זה, כבר עשינו את הדיון על הדו"חות האלה.

סעיף 4 עדכון מדיניות רוכלות

הילה טרייבר:

לפני שנתיים, שלוש המועצה, שנתיים אולי המועצה אישרה מדיניות רוכלות, במסגרת המדיניות הזאת אישרנו בעצם 2 מקומות, 3 מקומות אישרנו את השטחים החומים של הישוב, אישרנו בשטחים מסחריים ואישרנו מדיניות של הצבת רוכלות בקצה חלקה חקלאית, לאחר קבלת התייחסות משני יועצים משפטיים הבנו שאין אפשרות לאשר רוכלות בשטח חקלאי.

אלי ברכה:

המטרה שלנו הייתה לאפשר לחקלאי למכור את התוצרת שלו.

הילה טרייבר:

אבל אין אסור, לפי הפסיקה אין אפשרות לאפשר, המועצה לא יכולה לאפשר רוכלות בשטח חקלאי, כל הפסיקות מדברות על זה שבשטח חקלאי אין אפשרות לעשות שום סוג.

אורלי עמיר:

מה זה פסיקה של המנהל יצאה?

הילה טרייבר:

של מנהל, של תכנון ובניה, של כל בכל הרמות גם בצד התכנוני, בצד הקנייני דרך אגב במנהל בסוף אם תלכי לשלם כנראה להסדיר כנראה יסכימו.

מירב קורן:

אבל זה לא יהיה רוכלות.

הילה טרייבר:

בדיוק זה לא יהיה רוכלות.

אורלי עמיר:

אבל זה לא יהיה רוכלות אם זה בשטח חקלאי איך זה רוכלות.

הילה טרייבר:

בגלל זה לא מתאים למדיניות רוכלות זה העניין.

דובר:

זה הגדרה של רישוי עסקים שלא בתוך מבנה קבע זה הגדרה של רוכלות.

הילה טרייבר:

יש בחוק, יש בחוק רישוי עסקים אפשרות לעשות רוכלות, אנחנו ניסינו לאפשר רוכלות גם בקצה החלקה החקלאית לחקלאי שמוכר את התוצרת שלו, קיבלנו התייחסות, חוות דעת גם מהתובע של המועצה וגם מהיועץ המשפטי, שלא ניתן לאשר רוכלות בשטח חקלאי חד משמעית, אז אנחנו צריכים להוריד את זה למדיניות הרוכלות כי אנחנו בסוף אלה שחותמים על רישיון הרוכלות, במדיניות הרוכלות אנחנו מאשרים בשטחים חומים, במרכזים מסחריים ובשטחים שהם עם היבטים ציבוריים זאת אומרת שיש להם, שטח ציבורי בישוב זה כאילו בקיבוץ נגיד זה לא תמיד שטח חום אבל שהוא מוגדר כמשהו ציבורי ובעוד אפשרות אחת זה באזורי פנאי ונופש שהמועצה מקדמת, כמו נגיד אם יש למועצה אגמון פולג, חוף ים, וזה באזורים האלה. חשוב להגיד שבישובים מה שעשינו זה בעצם העברנו את זה לקבלת החלטה בישוב, הי שוב הוא זה שבעצם מבצע את הליך ההתקשרות עם זה שעושה רוכלות אבל המועצה מאשרת סופית.

צילי סלע:

אני רוצה רגע לשאול שאלה עקרונית שמדברים על רוכלות, שמדברים על רוכלות יש גם הגדרה של איזה סוג, זאת אומרת יכול להיות סתם אינ אומרת יכול להיות מישהו עם ארטיקים שצועק ארטיק, ארטיק, או שהוא חייב שיהיה לו מבנה.

הילה טרייבר:

רוכלות זה למקום מסוים, זה לא אוטו גלידה שיסתובב, אז את לא יכולה ארטיק שצועק ארטיק, ארטיק אתה מבקש אישור למקום ספציפי שאתה מסמן אותו.

אורלי עמיר:

למה אבל גם ארטיק, ארטיק זה רוכלות מה זאת אומרת.

הילה טרייבר:

זה לא מבנה קבע, יש הבדל עם אוטו גלידה שמסתובב בישוב, ואז הוא לא מבקש ממני כלום לבין מי שמבקש ממני לעמוד בפניה מסוימת ולמכור משהו.

צילי סלע:

אז זאת הבקשה, הבקשה היא למקום מסוים לסוג מסוים.

דובר:

אפילו צריך אישור מהנדס.

הילה טרייבר:

כתוב אסור לעשות רוכלות איפה שיש הפרעה לתנועה, זה מקום ספציפי כמו בקרבת זה, אסור לעשות רוכלות בישול או הכנת מזון, אסור לעשות למכור מאכלים מטוגנים וזה אלא אם כן יש לך אישור משרד הבריאות לזה, אסור לך להתחבר לתשתיות, אתה לא יכול להתחבר לא לתשתית ביוב, ולא זה.

אורלי עמיר:

אבל אם כתבתי תותים בשטח החקלאי.

הילה טרייבר:

אתה לא יכול רוכלות להעמיד דוכן מכירה לא משנה אם זה תותים.

אורלי עמיר:

בלי דוכן קוטפים ואני באה לשטח.

צילי סלע:

יש פה משהו שמבקשים אישור.

אורלי עמיר:

כן אם אני בונה מ שהו.

הילה טרייבר:

לא אם את מבקשת ממני אישור לרוכלות, זה אומר שאת מבקשת להקים בחלקה שלך מקום שיבואו לקנות ממך. אין איך לחייב רוכלות בהיטל השבחה. אני לא יודעת איך אני מחייבת את הקיימים. זה עובד אחד אני מחייבת לפי עובדים ברוכלות עומד בן אדם אחד עם פח של 240 זה המינימום זה כאילו בין שירותי הליבה לזה זה אותו דבר.

מירב קורן:

סליחה שאני מדברת על משהו שלא קשור.

הילה טרייבר:

ב.ש.ג.

רגע סיימנו את הזה אפשר לפרסם את מדיניות הרוכלות? אין לנו ברירה.

דובר:

אני נמנע.

אלי טרייבר:

תיארתי לעצמי.

מירב קורן:

אפשר להגיד משהו לא קשור. הקורונה הזאת באיזה שהיא צורה אנחנו צריכים להיערך לה?

הילה טרייבר:

אני יש לי ישיבה מחר קיבלתי ביקשתי שישלחו לי את תרחיש הייחוס של מדינת ישראל למגיפה, מחר באופן עקרוני דעתי קצת היסטוריה אבל בכל מקרה בשביל להיות בזה כינסתי מחר את הקב"ט ואת יועץ החירום שלנו עם תרחיש הייחוס של אפידמיה כדי לראות אם אפשר לעשות התאמות ומה צריך לעשות ושנהייה ערוכים ואחרי שנשב איתם נבדוק את זה קצת ואז נפיץ לוועדים.

צילי סלע:

רק הערה קטנה הגיע היום איזה שהוא מייל מבית ספר על הסיפור הזה שיש איזה הנחיה של משרד החינוך אז אתם יכולים לחבור לעניין הזה.

הילה טרייבר:

לא אני יודעת משרד החינוך יצר עוד יותר לחץ כי הוא הוציא את זה לכל ההורים בכל בתי הספר ואז אני הבוקר אחרי ששמעתי שיש 100 תלמידים בבידוד לפני ששרד החינוך הציע כתבתי ליועץ חירום שלנו בוא ניפגש נדבר נראה מה ההתאמות שאני צריכה לעשות ואם יש אי התאמות.

פבלו לם:

אינ חושב שבמקרים כאלה שהשמועות יותר מהירות מהדיווחים האמיתיים צריך להוציא הודעה גם כשלא צריך לעושת שום דבר אבל צריכה לצאת הודעה רשמית.

הילה טרייבר:

א' אני לא יכולה, פבלו אני לא יכולה.

אלי ברכה:

אתה לא יכול לקחת יוזמה אישית מה שנקרא.

פבלו לם:

אין לנו מה להודיע.

הילה טרייבר:

אבל הבית ספר הודיע כתב שיש חדר מצב של משרד החינוך לטיפול בקורונה. מה יש לשאול אותם, משהו הזוי. אני דרך אגב אחד הדברים שביקשתי באמת היום דיון למחר כדי שיהיה לי משהו, מה שאני יעשה אני ישלח אולי את תרחיש הייחוס עם קצת התאמות, ונכתוב שזה כאילו בעיקרון תרחיש המדינה לזה אם יהיו לנו התאמות נעדכן אם נקבל דיווח נעדכן, אין לנו כלום, אנחנו גם לא יכולים

להוציא מיוזמתכם.

אורלי עמיר:

לקופת חולים אתה מתקשר יש טלפון הוא אומר אל תתקשר אלינו תתקשר לטלפון כזה וכזה.

הילה טרייבר:

אז מה אני יכתוב לתושבים אל תפנו אליי תפנו לבית חולים. אני רק אומרת מירב בגלל שתיארתי לעצמי שזאת תהיה שאלה שמתי שהוא תגיע אליי אמרתי שנהייה ערוכים לפחות בזה ומחר יש פגישה.

מירב קורן:

לא הרבה פעמים במצבים כאלה, לצערנו היו לנו כל מיני מצבים בעשור האחרון צריך פשוט לארגן תשובה מוסכמת. הרבה פעמים הלחץ הוא מזה שלא עונים לאנשים זה הכל.

הילה רטייבר:

כן מצד שני בגלל שהמדינה לא מדברת איתנו בכלל ומכיוון שאת מתקשרת למשרד הבריאות ושואלת אותם הנחיות והם אומרים לך אין ואיל לחץ מצד אחד זה מה שהם אומרים לרשויות ומצד שני משרד החינוך פותח חדר מצב, אז.

מירב קורן:

שמעתי את שר הבריאות אתמול ברדיו ...

הילה טרייבר:

אי אפשר להבין כלום.

(מדברים ביחד)

הילה טרייבר:

אני יכולה להגיד לך שבעיניי שלי לפני שנה היתה לפני שנה סיפור של החצבת
היה הרבה יותר מלחיץ בגני הילדים בזה, בקיצור מחר יהיה דיון אני יעשה על
זה קצת חשיבה נראה איך אנחנו מוציאים את זה וזהו.

תמנה שמאלי:

זה הרבה יותר מלחיץ מחצבת לחצבת יש חיסון לזה אין כלום.

הילה טרייבר:

בחצבת שני אנשים מתו בארץ בגני ילדים שלמים, אבל לא חיסנו, הבעיה היתה
שאנשים לא חיסנו והגיעו לגנים זה יהיה שמח מאוד, פה בארץ יש בינתיים אחד
שנדבק.

מאיר דור:

הבוקר אני שומע בחדשות ישראל אמרה שלא מכניסה אף אחד מיפן שיגיע לכאן
אבל במקביל 4 ג'ודאים מישראל נסעו ליפן. הודיעו שסינים לא מקבלים.

סעיף 6 ביטול הליך קול קורא לשירותי ייעוץ אומנותי לפסטיבל המוסיקה ואישור התקשרות באמצעות מו"מ.

הילה טרייבר:

פרסמנו קול קורא לא הגיש אף אחד, יש לנו כל שנה בעצם מן. ביטול הליך קול קורא לשירותי ייעוץ סעיף 6. סעיף 6 ביטול הליך קול קורא יש לנו כל שנה פסטיבל מוסיקה יש בדרך כלל יועץ מוסיקלי אף אחד לא הגיש לקול קורא הזה, צריך להגיד שכל הנושא של קולות קוראים זה מאמצע 2018 עד אז היה אפשר להתקשר על דברים אומנותיים גם בלי הליך של קול קורא, אף אחד לא.

צילי סלע:

שנה שעברה לא היה?

הילה טרייבר:

היה אבל לא היה הליך כזה, לא היה היתה הפקה בהיקפים יחסית קטנים. אנחנו רוצים בעצם ללכת הליך של משא ומתן להתקשרות עם יועץ כזה מכיוון שלא הוגשה אף הצעה לקול קורא זה הנוהל המקובל.

אורלי עמיר:

איפה זה מפורסם הקול קורא?

הילה ר טייבר:

בעיתונות. גם באתר אבל גדול לא צריך להיכנס אלינו.

צילי סלע:

למה יש היקף כזה שונה לפסטיבל שצריך להגיש השנה קול קורא ושנה שעברה לא היה צריך?

הילה טרייבר:

לא שנה שעברה עשינו הפקה קטנה רק זה, והשנה אנחנו רוצים את כל הייעוץ האומנותי והאומנים והכל כי זה משתק את המחלקה, התקציב של הפסטיבל נשאר אותו תקציב, אותו היקף תקציבי רק סוג ההתקשרות.

צילי סלע:

אתם רוצים לעשות ניהול אחר?

הילה טרייבר:

כן, כן. התנגדות? פה אחד.

חוזה התקשרות

הילה טרייבר:

זה לא מופיע לכם פה יש לנו חוזה התקשרות עם נועם ליבנה לתכנון של החניה של בית הספר. הפרויקט גדל אנחנו רוצים בעצם מעל, זה התקשרות מ – 2014 אנחנו רוצים לאשר הגדלה של היקף ההתקשרות.

אורלי עמיר:

מה הגדלת מספר חניות?

הילה טרייבר:

לא. חניית בית ספר טוב נחכה למאיר שניה, שמאיר יגיע הוא זה.

סעיף 5 עדכון מורשי חתימה גני בצרה

הילה טרייבר:

עדכון מורשה חתימה גני בצרה, אני צריכה שוב אני מחליפה יש גננת שיצאה לחופשת לידה אנחנו מחליפים את אלכסנדרה אסף בליאת גבלן שהיא גננת מחליפה בבצרה והיא תהיה מורשית חתימה במקומה. אוקיי. מאושר.

מאיר דור:

אנחנו ב – 2014 יצאנו לתכנית להרחבת מגרש חניה של האוטובוסים בבית ספר האזורי וקיבלנו לטובת זה כסף ממשרד התחבורה. האדריכל יצא, המהנדס יצא לתכניות ואוטוטו היינו צריכים להתחיל את העבודה באמצע 2015 עצרו אותנו כי אמרו מתחיל תת"ל 15 והמנהרה של שפיים תזוז 150 מטר דרומה ותהיה גם הרבה יותר גדולה וכל הכניסה לבית ספר כתוצאה מזה ישתנה ולא יכנסו מאיפה שנכנסו אלא מה שאתם רואים היום כל השינויים.

אורלי עמיר:

איפה החניה הזאת איפה הם חונים.

אלי ברכה:

החניה הנוכחית אורלי איפה שחונים האוטובוסים של הבית ספר.

מאיר דור:

כשאת נכנסת לבית ספר האזורי יש חניה של מכוניות פרטיות ויש שער ונכנסים פנימה האוטובוסים. אנחנו שעשינו את המגרש חניה זה היה בשנת 2000 עשינו אותו ל – 550, 600 תלמידים היום יש לנו לשמחתנו 1350 תלמידים מגרש חניה פי שתיים מורים וגם חניה של האוטובוסים הוא קטן צריך להגדיל ואנחנו צריכים להגדיל את התקציב של המגרש חניה, אפשר אנחנו יכולים להגדיל ב – 25% מעל 25% צריך אישור של המליאה, ההגדלה זה ב – 39% זה 27,000 ₪ כאשר אנחנו יכולים להגדיל ב – 17,000 ₪ חסר לנו 10,000 ₪ לכן זה מגיע לכאן שהמליאה תאשר ונוכל לצאת לדרך.

אורלי עמיר:

זה הרחבה של השטח?

מאיר דור:

זה גם של השטח, אנחנו מפרידים את הכניסה של האוטובוסים עם נושא של חניות הורים וחניות... מה שקורה היום באים הורים עומדים עם המכוניות ובאים האוטובוסים להיכנס הם לא יכולים כי גם הילדים עומדים באמצע הכביש וגם ההורים מתחבקים ומתנשקים, אנחנו את כל החניה של ההורים מורידים יותר מזרחה ומה שיקרה יכנסו החניה של ההורים נשק וסע יעשו מה שצריך במדרכה

ילכו לבית ספר והאוטובוסים יכנסו וייסעו ישר ויצאו ישר.

צילי סלע:

תגיד לי יש אנשים שמורידים ילדים פה?

מאיר דור:

חלק מההורים מביאים את הילדים שלהם ליד המועצה, מורידים ליד המועצה ויש גם את הבית של תמר שלומדים בשפיים שגם שם חלק מגיעים מהסעות. הבית של תמר לא קשור למה שדיברתי כרגע. באותו מגרש חניה המגרש חניה של המכונות הפרטיות יזוז בערך 6,7 מטר מזרחה ממה שהיום בין כביש השירות שהם נוסעים למגרש חניה של הבית ספר.

שרון רומם:

רק עוד שאלה אחת אם הפוטנציאל אוטובוסים חשמליים אפשר לקחת בתכנון איזה שהיא תשתית לזה?

אלי ברכה:

רוצה לשים נקודת חשמל.

מאיר דור:

לא הכנסנו את זה כי אני אגיד לך מה התקציב שקיבלנו ממשד התחבורה הוא מאוד, מאוד, א' אנחנו צריכים לשנות חלק גדול מאיפה שהילדים לומדים כי זה לא עובר את התקן צריך חדשים וצריך להזיז את השער, אני מקווה מאוד שנעמוד בתכניות ובכסף שיש לנו.

הילה טרייבר:

שרון לפי האומדן הנוכחי אנחנו לא עומדים.

מאיר דור:

יש לי את הרושם שזה יהיה הרבה יותר אני לא מוסיף דברים חדשים עם כל הכבוד.

שרון רומם:

מי מספק חשמל לבית ספר שפיים?

מאיר דור:

לא, לא.

אלי ברכה:

זה יהיה סולארי האוטובוסים.

מאיר דור:

מאושר? מאושר תודה.

סעיף 3 דו"ח פעילות ועדים מקומיים

אורלי רזניקוב:

תזכורת קטנה הוועדים המקומיים כמו שאתם יודעים מקבלים האצלת סמכויות

מהמועצה לפעילות שלהם. ב – 2013 עשיתי דו"ח על כל הוועדים שבעצם הראה תמונה מאוד עגומה שהם לא עומדים בכללים שהם צריכים לעמוד אותם כללים שחלים על המועצה.

שרון רומם:

סליחה רגע אני חייב לשאול הנושא הקודם, קודם, אנחנו האצלנו סמכות לוועדים לאשר את הרוכלות?

הילה טרייבר:

לא האצלנו להם סמכות לנהל את השטחי ציבור שלנו, הם אחראים על השטח הציבורי.

שרון רומם:

לא, אישרת להם לעשות התקשרות מסחרית?

הילה טרייבר:

כן הם מנהלים את שטחי הציבור גם היום בתוך האצלת הסמכויות אחריות לשטחי ציבור. דרך אגב אנחנו כאילו, אנחנו נותנים את הרשיון רוכלות לא הם.

דובר:

כן אבל בלי חתימה שלהם אתם לא נותנים.

הילה טרייבר:

נכון אבל זה כמו שהם חותמים לי על תכניות בניין אותו דבר.

שרון רומם:

בסדר אבל שם זה הסכם התקשרות.

הילה טרייבר:

זה לא משנה גם היום אם מישהו מפעיל את מרכז חוגים בבית יהושע הועד המקומי עושה הסכם התקשרות איתו.

שרון רומם:

לא אותו דבר.

הילה טרייבר:

למה כתוב ניהול שטחי הציבור של הישוב. הוא כל מה שקשור בשטחי הציבור של הישוב זה אחריות שלו.

אלי ברכה:

הוא לוקח את המסמך הוא חותם שהוא מסכים לקבל את משה ולא את זה ואנחנו אז עוברים את הפרוטוקול.

אורלי רזניקוב:

אני ממשיכה, בעקבות זה התקבלה החלטה במליאה שבכל שנה יערך דו"ח פעולות בוועדים, בהתחלה כמה שנים ראשונות ניסינו לתת את זה לרו"ח של הוועדים זה לא עבד לא קיבלנו תוצר שהוא מכבד משהו ואנחנו יצאנו, המועצה יצאה במכרז זכתה לימור ליטאי מברית פיקוח, אנחנו בניתי את הדו"ח פעילות

את המבנה שלו והיא יצאה לשטח. זה התוצר צריך להגיד שזה שנה ראשונה זה קצת צולע, גם לוח הזמנים שהיא יצאה לקראת המכרז וגם אילוצים שלה היו קשיים. ארסוף וגעש כמו התקציב גם דו"ח הפעולות לא התבצע, בארסוף יש בעיה אובייקטיבית ובגעש לא ברור למה אין כל כך שיתוף פעולה. התוצאה היא שיש לוועדים הרבה לאן להתקדם, יש זה תמונת השוואה של המושבים, ובעצם זה בקטע הפורמלי ובקטע של הרכש זאת התמונה בעצם צריך להבין שהתפקיד שלנו הוא לסייע לוועדים לעמוד בכל הכללים גם בגלל שהם מתנדבים והם פחות מקצועניים וגם בכלל שיש את החרב של חיוב אישי מעל הראש שלהם וצריך לסייע להם. המצב בקיבוצים הוא קצת יורת בעייתי, קצת יותר מורכב גם בגלל בעיה של זהות ועדים וגם אולי בגלל שיש פחות הבנה. ההחלטה היה דיון של ועדת ביקורת, אורלי את רוצה להציג את ההחלטה של הועדה. ההחלטה בוועדת הביקורת שגם הילה השתתפה הוחלט לעזור לוועדים שיוקם צוות שזה אני והילה, ואנחנו נלך לכל הוועדים ועד, ועד לישיבות גם כדי לשמוע וגם כדי לתמוך, להסביר ולקדם אותם. הייתה הצעה של הועדה שמובאת בעצם אליכם להחלטה לגבי האם לצרף להזמין את נציג הועד במליאה.

הילה טרייבר:

רגע אני רוצה להתייחס לזה נציג המליאה. נציג המליאה גם ככה אמור להיות מוזמן לכל ישיבות הועד. על פניו מכיוון שהמועצה הצוות של המועצה יוצא לוועד המקומי מה שחשבנו לעשות זה פשוט לעדכן את נציג המליאה מתי ולשיקולו אם להגיע או לא להגיע לאותה ישיבה, כשברור שגם אם הוא מגיע הוא לא מייצג את היישוב הזה הספציפי.

אלי ברכה:

בהחלט יכול לצאת מצב שזה לא קורה הרבה שנציג המליאה שונה בדעותיו מהוועד המקומי יכול לקרות דבר כזה, שדעתו שונה של נציג המליאה, נכון שאדם קשה לו להתנתק מהבית שלו אבל יכול להיות שוועד מקומי רואה א' ונציג מקומי רואה ב'.

אורלי עמיר:

הדעה השניה שגרסה שדווקא נציג של אותו יישוב שיושב במליאה כאן אולי לא כדאי שהוא זה שיהיה שם כי התפיסה שלו היא יותר תפיסה של הועד, של הישוב שממנו הוא בא של הזה, ולא תפיסה כוללנית אנחנו הרי פה לא מייצגים את הועד.

הילה טרייבר:

אבל אורלי גם ככה בחוק הוא מוזמן כל פעם שהועד מתכנס.

אורלי עמיר:

לא משנה יכולים להיות גם שניים. אם הוא נורא רוצה לבוא הוא יכול לבוא.

הילה טרייבר:

אבל מה יתן נציג מליאה בתוך הדבר הזה.

צילי סלע:

שניה יש כאן שאלה ואני חושבת שזה אולי היה הויכוח האם לחייב או לא לחייב, אם לא מחייבים, הפוך אם מחייבים אפשר לעשות עוד כמה הצרחות אתה תלך לכפר יהושע, נלך לכפר נטר סגרנו עניין ואז כולם הולכים אבל מכיווןש אנחנו לא מדברים אני חושבת שאין כאן משהו שהוא חובה אז אם מישהו רוצה פתאום ללכת לישוב אחר אז סבבה אבל השאלה מן הסתם הוא בא אם בכלל.

הילה טרייבר:

השאלה מה הערך המוסף של מישהו שמגיע מישוב אחר.

תמנה שמאלי:

אני חושבת שאין, אני הולכת להרבה ישיבות אני מוזמנת לכל ישיבה יש לי את העצמאות המחשבתית שלי להגיד, לשאול.

הילה טרייבר:

מה שהיא אומרת תמנה שאין לה בעיה לבוא עם ועדת הביקורת להטיב עם אורלי לתוך הישוב ולא משנה מה היא תגיד על זה.

אורלי רזניקוב:

אם אני יציג את מה שאורלי אמרה, אורלי אמרה בישיבת ועדת ביקורת אורלי לא חידדנו את זה מספיק שהרעיון הוא שיהיה כאילו נציג המליאה ואז שלא יהיה לו ... שהוא מייצג את הישוב שלו קשה מאוד לנתק את העובדה שאתה גר באותו ישוב לכן ללכת.

תמנה שמאלי:

תני לי דוגמא למשהו. כי זה משנה.

אורלי עמיר:

אני יגיד לך יש הוראה שחייבים להקליט את, אתה כנציג כמי שגדל בישוב מכיר את האנשים מכיר, יודע שיהיו בעיות עם זה, זה יגיד משהו זה או אחר ואחרים ישמעו על זה, למה צריך להיות מישהו שגר בישוב שיש לו התלבטויות ודילמות על רקע של היכרות אישית עם האנשים שם. אם אני הולכת לבית יהושע לא מכירה שם אף אחד דעתי מנותקת לחלוטין מכל הזה, ודעתי אובייקטיבית לנושאים שאמורים להידון בדו"ח הזה אני חושבת שזה יותר נכון, אני לא רואה מה הבעייתיות של כל אחד מאיתנו ילך פעם אחת לישיבה בישוב אחר.

הילה טרייבר:

מה זה יתן?

תמנה שמאלי:

אני רוצה להגיד משהו, אחד למה צריך נציג מליאה בשביל זה פעם אחת?

הילה טרייבר:

לא צריך.

דובר:

המהות שהמליאה האצילה סמכות לוועד, היא רוצה לראות.

תמנה שמאלי:

שניה רגע אני רוצה להגיד לכם לא זוכר מי ביקשו ממני עזרה בלדחוף אותם להגיש את התקציב, באתי לישיבת ועד אמרתי אל תעשו לי בושות מה קרה אני רוצה אודים יהיה ראשון ברשימה שהם קיבלו, הם קיבלו את זה לגמרי אמרתי

למה. הקלטה אותו דבר, זאת אומרת הם הבינו שצריך להקליט מה זאת אומרת אנחנו.

אורלי עמיר:

אולי את תמנה יכולה לנתק את עצמך אני לא יודעת אם כל אחד מאיתנו, אני לא יודעת.

תמנה שמאלי:

אורלי למה זה לנתק? למה זה בעייתי, לוועד המקומי שאת חלק מהישוב שלו שיש הוראה והנחיה.

אורלי עמיר:

יש לך גם אינטרסים כמי שגרה בישוב הזה שהם אינטרסים של הישוב, הם לא בהכרח חופפים את מה שאנחנו מדברים עליו שיש חובה לעמוד בכללים טכניים וכללים שהחוק קובע.

אלי ברכה:

למה שחבר המליאה יהיה השוטר של זה.

צילי סלע:

אני רוצה להגיד משהו דווקא בעניין הזה, דווקא בעניין הזה, אני הייתי בעד אוקיי לא לחייב אבל אני הייתי בעד כן שאנשים מפה יצטרפו לישוב אני חושבת שכל

אחד ירצה ללכת לישוב שלו ולא שאת תלכי לבית יהושע ואני ילך לאודים. אבל אני חושבת שאחר כך שאנחנו מצביעים פה אז אנחנו צריכים להצביע אחרי ששמענו גם את השטח, ולא לבוא רק דרך החוק ודרך החוק היבש וזהו זאת דעתי.

אלי ברכה:

את צודקת את זה את רוכשת במפגשים שוטפים לא בישיבה אחת.

צילי סלע:

נכון במקרה הישיבה הזאת וידברו או יקליטו ואז אני ישמע למה הם לא רוצים להקליט.

אלי ברכה:

אגב אין ברירה הקלטה זה דבר חובה זה לא.

צילי סלע:

זה סתם הייתה דוגמא, כי היו כל מיני דברים שקשורים לחתימות ולעניינים וצריך למצוא את הדרך איך להתמודד עם זה.

תמנה שמאלי:

צילי הנהלים שומרים על הועד המקומי, וחובת ההקלטה אני לוקחת את הדוגמא הזאת.

צילי סלע:

למה את לוקחת את הדוגמא הזאת.

תמנה שמאלי:

אז תני לי דוגמא אחרת.

צילי סלע:

אני חושבת, אני חושבת שהיה פה דיון עם הילה שאת נעדרת ממנו שלא יכלת להגיע היו שם דברים שרציך לעשות דיון ולהסביר להם שזה על הראש שלהם מצד אחד ולמצוא איתם ביחד את הפתרונות, אוקיי אבל כשאנחנו נבוא לכאן אוקיי ונצביע, חשוב שמי ידבר איתם וישמע את הבעייתיות לא יהיה רק הילה ואורלי אלא גם אנחנו, שאנחנו נשמע.

תמנה שמאלי:

אני מסכימה איתך אבל זה לא הויכוח הוויכוח זה אם אני ילך לבית יהושע ואת לאודים.

אורלי עמיר:

צילי למה זה בעייתי שאני אלך לבית יהושע ואת תבואי ל...

אלי ברכה:

אורלי אני חושב שברגע שאת תשבי באוגדת בית יהושע או בוועד מקומי בית יהושע להציע את דעתך את מבני ציון את לא רלבנטית.

אורלי עמיר:

אני לא מבני ציון אני מהמליאה. אני נציגת המליאה.

אלי ברכה:

הם מצפים לראות את הנציג שלהם.

אורלי עמיר:

אז אתה פה עושה ערבוב אם אנחנו אומרים שאנחנו כחברי מליאה לא מייצגים את הישוב שלנו ואנחנו צריכים להתסכל על האינטרסים.

אלי ברכה:

אבל הם לא רואים את זה ככה. אורלי הגישה שלך היא נכונה בעניין הזה אבל שאת יושבת שם את לא נציגה

הילה טרייבר:

אבל אורלי אין פה דעה יש פה חוק זה בכלל לא משנה מאיפה מגיע הנציג אם הוא מבני ציון או מבית יהושע או רק אנחנו אז לחבר מליאה לבוא לשבת בבית יהושע כדי להגיד לו זה החוק שזה בעצם, אנחנו אומרות את זה כי זה גם כתוב וזה החוק אני לא רואה את ערך המוסף שנציג המליאה שיגיע מישוב אחר לישוב

אחר. אני אומרת גם ככה הנציג מוזמן בחוק לכל ישיבות הועד המקומי, נציג שמחליט להגיע יופי נציג שמחליט לא להגיע גם יופי.

פבלו לם:

אין שום ערך שנציג כלשהו ישב בישוב אחר למה כי הוא לא מכיר את ההיסטוריה את ההבנות שהיו, ואת כל התהליכים שהיו לפני כן בישובים ולכן זה קשה מאוד להגיע ... ולהגיד אתם איי, איי, איי או נו, נו ואתם בסדר גמור. אני חושב שהנציג של הישוב צריך לשבת בישובים שהעסק הזה מתנהל פחות או יותר בסדר הוא יהיה בישיבה אחת, שתיים, חמש, ואחר כך יגיד בבאות אני לא חייב להיות העסק הזה עובד, איפה שזה לא עובד צריך להקפיד.

אלי ברכה:

אורלי אחד הדברים שאנחנו רוצים למנוע זה את הצורך של חברי המליאה להיות האנשים מספיק פה אתם מקבלים החלטות שהם די כואבות אני רואה את זה בהחלטות שאנחנו מקבלים כאן שהם בבית אני יודע כמעט כל אחד מכם כאן בבית החלטה שהוא מקבל כאן לא עוברת טוב בבית היום היה לנו דוגמא כזאת של החלטה שהתקבלה, אבל להביא אותו אל הישוב, יש מספיק החלטות שאנשים מקבלים אותם ובאמת אני מעריך את זה במליאה כי מקבלים החלטות שעושים לפעמים לא טוב בנחלה, במגרש, בכל מיני כאלה ואני חושב שבסוף חבר מליאה לא צריך להיות הוא מספיק שוטר כאן בצורה כזאת או אחרת או גרזן פה שמוריד החלטות לא פופולריות לעיתים לא צריך לשבת מול חברי הועד שלו ואם החוק אומר שצריך לעשות משהו מספיק שניים הוא רוצה להצטרף שיצטרף לא רוצה שלא יצטרף.

מירב קורן:

זה משהו אחר.

דובר:

חבר מליאה צריך להיות נוכח.

אלי ברכה:

לא, לא צריך.

אורלי רזניקוב:

הועדה חשבה כרעיון שהמליאה תחליט שחבר המליאה יצטרף לאותו פורום זה אופציה אחת.

אלי ברכה:

אני מציע לו לא לבוא איפה שהחוק מעורב שלא יהיה.

אורלי רזניקוב:

כמובן שוולונטרית הישיבה היא וולונטרית אם את לא מגיעה לישיבת מליאה שוטר לא מגיע.

שרון רומם:

אני יכול להגיד שאני יו"ר ועד מקומי כבר יותר טנטטיבית ביומן בשבוע הראשון לחודש יש לו ישיבה, לא יודע אם אנחנו עומדים בזה אבל אם יש החלטה שהיא מהותית אישרו לכם 100 אלף למקלטים בדרך הביתה אני כבר מדבר איתו.

הילה טרייבר:

לא שרון אני אגיד לך רגע משהו על הזה. העניין הוא לחבר קצת לא כולם עובדים ככה, העניין הוא לחבר קצת לתחושות שקורות בשוב, בסדר, לפעמים יש פער בין אפילו, הרי הכי טוב אתה תלמד מהישוב שאתה חי הרי אתה לא שותף בהחלטה זה מדובר בחוק ואתה לא חייב לדבר אבל לפעמים אומרים לך אנשים לפעמים וזה לחבר אותך קצת לנעשה בשטח זה הכל. אני יודעת להגיד פחות או יותר מה הבעיות ולמה הם אומרים לי ככה אני יכולה לייצג אותם אבל זה לא אותו דבר כי אני כאילו מהצד המקצועי. הרעיון היה שאתה תשמע שנציג המליאה גם ישמע את הקשיים, את הדילמות, את הבעיות שיש דווקא. החוק מצד אחד אומר אתה לא נציג הישוב, מצד שני מחייב את הועד להזמין אותך לישיבה.

אורלי עמיר:

זה לא קשור לעניין הזה שאנחנו מדברים עליו. זה שהועד מזמין אותך לישיבות אין לזה קשר לנושא הזה שאתם מדברים עליו.

הילה טרייבר:

אבל אי אפשר להגיד מצד אחד של המדינה, שהנציג שיושב פה הוא מייצג את כלל המועצה והוא לא בעצם נציג הישוב ובדף אחרי זה לכתוב שהועד המקומי מחויב להזמין את נציג הישוב שלו במליאה. ככה הוא כותב אם אתה לא נציג הישוב, אבל אורלי אם אתה לא נציג הישוב אתה לא נציג הישוב.

אורלי עמיר:

אבל זה לא חובה להשתתף בישיבות.

הילה טרייבר:

חובה שלו להזמין.

צילי סלע:

לא אז לא להזמין אותי לבצרה, הוא לא מזמין את כל חברי המליאה.

אורלי עמיר:

אתם צריכים להבין שזה דבר אחר זה לא קשור למה שאנחנו מדברים אליו. אנחנו רוצים כחברי מליאה לקדם את העניין הזה שכל הוועדים יעמדו ואחרי זה אנחנו ... האלה.

הילה טרייבר:

אנחנו כחברי מליאה רוצים.

אורלי עמיר:

כי ההבדל בגישות שלנו הוא שלדעתי זה משליך גם על המועצה עצמה את אומרת שזה לא.

הילה טרייבר:

זאת לא השאלה אורלי. לא זה בכלל לא משנה אני אומרת שאנחנו כל החלטה שאנחנו מקבלים פה וכל דיון שאנחנו מקבלים פה יש לו משמעות גם בוועד המקומי. לצורך העניין לפי ההגיון הזה כל פעם שיש החלטה שאני באה לוועד המקומי להסביר לו על חוק השמירה, אוקיי תמיד אני יבוא עם נציג מליאה שהוא בכלל לא קשור לוועד המקומי שלו, זה אנחנו תמיד מייצגים את כולם.

אורלי עמיר:

רגע הילה יש לי שאלה נניח שאני ישב בוועד שלי ואני יבין מה הבעיות שלו זה ישליך על החובה שלו לעמוד בדו"חות האלה?

הילה טרייבר:

לא אבל גם אם תשבי בוועד אחר,

אורלי רזניקוב:

זה גם לא התפקיד, התפקיד זה להסביר הוא שלי, אז התפקיד הוא להסביר של הילה, החבר ועד הרעיון היה לחבר אותו לא להסביר אין לו תפקיד.

הילה טרייבר:

אורלי זה נותן לך.

אורלי עמיר:

מה שאני אומרת שזה לא ספציפי לדו"ח הזה.

הילה טרייבר:

תקשיבו.

אורלי עמיר:

זה ולנוטרי זה לא קשור לדו"ח הזה, זה באופן כללי את צודקת אני מסכימה

איתך.

הילה טרייבר:

זה בדיוק בדו"ח הזה יש הכל ולכן יש לו ערך מוסף, זה כאילו לקחת במקום לבוא למלא, מלא ישיבות קטנות הוא יכול לדבר איתך על, למשל לדוגמא שמעתם בישובים אנחנו הבנו את זה מהדו"ח ביקורת של 2013 שהעניין הזה של הצעות מחיר היה עד 2000 נה הפך את זה לבלתי סביר לעבודה ותוך כדי זה בגלל ששמענו את השטח וחשוב בקטע הזה לצורך העניין שלא רק אני אייצג אותו אבל יכולנו לקבל החלטה שהעלינו את הצעות המחיר ל – 7,000 נה להצעה יחידה וזה עומד, את הרף של ההצעות מחיר וזה עומד בהחלטות החוק ועדיין הצלחנו, בעקבות זה ששמענו את הועד המקומי. אז יש דברים שהם ככה והם גרזן ואי אפשר לקבל החלטות אבל יש שיחות שיכול להיות שכן שווה שנשמע אותם, ולא רק, אני שומעת אותם זה לא שאני לא, אני שומעת את היום יום שלהם, אבל כן יכול להיות שיש ערך שגם חבר מליאה ישמע אותם. הנקודה היא שמה שבחוק הוא בחוק אין מה לעשות אבל העובדה שיש הנה.

אורלי רזניקוב:

אבל אורלי לא מתווכחת איתך על זה רק על העניין של ההצרכה בין הישובים.

הילה טרייבר:

הרכש כן, הרכש רלוונטי.

אורלי עמיר:

אבל הרכש אם אתה יושב בישיבות של הועד אז אתה רואה את זה בשוטף.

הילה טרייבר:

אבל כי אז היית שומעת, את שומעת.

אורלי רזניקוב:

אורלי אם תלכי לישיבות כל השנה את תקבלי תמונה מלאה אם את לא הולכת לכל הישיבות אז הדו"ח הזה יפרוס לך תמונה מאוד רחבה. אם אני מסתכלת אני חושבת שאת בדעת מיעוט כי הרוב חושבים שצריך ללכת לישיבות בישוב שלהם.

אלי ברכה:

במלא אי אפשר לחייב בוא נקבל החלטה ליידע מי שירצה להצטרף שיצטרף.

אורלי עמיר:

אני חושבת כדי להסיר את הסימן שאלה הזה הייתי עושה את זה בישיבה הזאת הייתי מחליטה אבל זה לא אקוטי.

אלי ברכה:

לא מה אנחנו נגיד להם כן ברור אני מסכים מבין אותך.

שרון רומם:

לעשות איזה שהוא דגימה או איזה שהוא שיקוף מישובים אחרים.

הילה טרייבר:

יש, לנו יש את השיקוף, הדו"ח הוא על כל הישובים הנקודה היא שגם זה לא

משנה זה שכל הישובים לא מגישים דין וחשבון לא נותן לך פטור מדין וחשבון זה רק אומר שאנחנו צריכים את נקודת הדין וחשבון להדריך עוד פעם או לתת הכוונה בעצם זה גם לנו נתן איזה שהיא מפנה איפה אנחנו צריכים לשים דגש יותר ואיפה זה, זה לא באמת נותן למישהו בגלל שאף ישוב לא עושים את זה אז גם אצלך אתה יכול להרגיש בנוח. טוב

שרון רומם:

לא אין פה את המכנה המשותף הנמוך השאלה אם יש פה ערך מוסף לזה שחבר מליאה מישוב אחר מגיע.

אלי ברכה:

אני חושב שבמאזן זה לא.

הילה טרייבר:

בוא נעשה החלטה שאנחנו המועצה כשהיא מגיעה לוועד המקומי תודיע חבר המליאה ירצה לבוא יופי, לא ירצה לבוא לא חייבים גם להודיע בעיני זה לא סביר שאנחנו נבוא לישוב דרך אגב לא סביר שהמועצה תגיע לישיבת ועד בכל נושא בלי לעדכן את חבר המליאה שהוא יוצא מתוך הישוב הזה, ולכן כן יש קשר בסוף מול הדבר הזה.

שרון רומם:

דרך אגב באותו קונטקסט אני ביקשתי בזמנו שכל פעם שיש איזה שהוא הליך מנהלי, תכנוני שירדן מגיב לכתב את חבר המליאה שרלבנטי, זאת אומרת היו הליכים מול ועדת התכנון המחוזית או דברים כאלה שירדן הוציא התייחסות העתק לוועד מקומי ועד אגודה וביקשתי שיכתבו גם אותי.

אלי ברכה:

הוא צדק אמרנו כן, אמרנו לירדן וירדן שכח כמה פעמים.

תמנה שמאלי:

אני רציתי להציע משהו לפשרה אם יש איזה שהוא ישוב שחבר המליאה לא נוח לו או לא משנה מה הסיבה ללכת לישיבה הזאת...

(מדברים ביחד)

הילה טרייבר:

אנחנו בעיקרון הרעיון הוא שאנחנו נצא עם הדו"חות האלה לכל ועד מקומי, נעשה איתו את הפגישה נעשה איתו את הזה, נשמיע מה שיש לנו ונקווה שבשנה הבאה נתקן פחות ליקויים.

פבלו לם:

על בסיס זה יהיה עכשיו דיון בכל?

הילה טרייבר:

בכל ועד מקומי.

פבלו לם:

אפשר את זה להוציא החוצה?

הילה טרייבר:

לציבור?

פבלו לם:

כן.

הילה טרייבר:

בסוף זה יהיה באתר של המועצה.

אורלי רזניקוב:

הוועדים קיבלו כולם את הדו"ח הם גם ניתנה להם הזדמנות להגיב חלק הגיבו וחלק לא. זה חלק מהפרוטוקול של מליאת המועצה. כבר נכנסים לביקורת של 2019 ומי שמשתפר אז יוצא לו טוב.

סעיף 7 תב"רים

הילה טרייבר:

שיפוץ מרכז יום, במרכז יום לקשיש בחרוצים יש ליקויים שהם בין ליקויי בטיחות לליקויי תפעול קשים דיברנו על זה אנחנו רוצים בעצם לאשר תב"ר לתקן את הליקויים האלה, זה בין פרגולה שאמורה ליפול לבין בעיות בגג ושירותים ומקלחת. אישרנו בהנהלה. אנחנו רוצים לאשר 250,000 ₪ דיברנו על זה שיש פער גדול בין ההשקעה שלנו לבין כמות הנוכחים אבל כל עוד אנחנו מפעילים

את זה אנחנו צריכים להחזיק את זה ברמה ראויה. תשתיות מחשוב ותקשורת, זה 300,000 ש"ח כולל להחליף מרכזייה במועצה, זה כולל להחליף כל מיני, האתר זה כסף קטן אבל יש שם, להזיז את השרת, להזיז את השרת מהמיקום שלו, יש כל מיני זה, יש מנמ"ר שהתחיל לעבוד.

צילי סלע:

זה המיקום הקבוע שיהיה פה?

הילה טרייבר:

כן, בבינוי של המועצה מצאנו לו פינה והוא עובר לשם. זה 300,000 ש"ח. מערכות כיבוי אש במוסדות חינוך, מערכות כיבוי אש היום בתוך בית הספר הם א' לא מדברות אחת עם השניה וכל היום אנחנו עסוקים בלתקן אותם מאוד ישנות, בינתיים אנחנו בחוף השרון ואחר כך נראה מה המשמעות של זה גם בתוך בתי הספר.

דוברת:

משרד החינוך לא משתתף בזה?

הילה טרייבר:

כלום אפס. לא משתתף בכלום.

פבלו לם:

אבל יש ביקורת כל שנה נכון?

הילה טרייבר:

יש ביקורת כל שנה.

פבלו לם:

אז יכול להיות שזה ישן?

הילה טרייבר:

זה ישן אבל זה עומד בביקורת אנחנו פשוט מחליפים כל הזמן והמערכת לא מדברת ואם זה עובד זה לא עובד, וזה לא מצפצף לך במקום ספציפי ובית הספר כל היום בליקויים של זה, ואנחנו רוצים מערכת אחת שבעצם תיכלל את כל הכיתות שזה יעבוד כמו שצריך לעבוד. 200,000 ₪. תשתיות ניקוז מה שדיברנו הועדה החקלאית תמיד, כסף.

פבלו לם:

איפה עושים את זה?

הילה טרייבר:

תשתיות ניקוז זה בישובים עצמם כל ישוב מקבל 9,000 ₪ כל שנה לנושא של ניקוז בתב"ר ואז הוא יכול לצבור יש ישובים שכבר צברו 50,000 ₪ ויש ישובים שמתמשים בזה כל שנה בעצם להסדרת ניקוז ודרכים חקלאיות זה החלטה אחרי שישבנו בוועדה החקלאית. זה הקרן כל ישוב עושה לעצמו.

פבלו לם:

אבל בשביל לקבל 90,000 ₪ ב – 10 שנים בינתיים יהרסו כל התשתיות.

הילה טרייבר:

גם אם אני יעשה 100 ואני יעשה את זה צובר אז מה.

אלי ברכה:

בוא נגיד ככה קודם כל התשתיות הניקוזיות הם בדרך כלל על חשבון האגודה
פה זה תמיכה של המועצה למטרות האלה.

הילה טרייבר:

התקנת תשתיות ביטחון בישוב יש תב"ר על 200,000 ₪ אנחנו רוצים תוספת
של 100,000 ₪ זה פרויקט מצלמות ששחר הקב"ט עדכן אתכם לגבי המצלמות
בכניסות לצמתים משמעותיות. יש הערות? אפשר לאשר?

שרון רומם:

זה בתכנית של הקב"ט ה – 100,000?

הילה טרייבר:

ה – 200,000 כבר מאושר כי פעם היה לנו, תוספת של 100,000 זה בתכנית
של הקב"ט. אפשר יש התנגדות? מישהו נמנע? מתנגד? אוקיי.

הילה טרייבר:

פרוטוקולים לאשר של זה 12 ושלא מן המניין.

שרון רומם:

בקשר לזה אין לי בעיה עם הפרוטוקול אבל ממלא מקום אגף חינוך זה כבר קבוע או שזה?

הילה טרייבר:

לא שיהיה קבוע אני יעדכן. אפרופו מה שאמרת מכרז רביעי עוד לא עדכנו את כל המועמדים אבל אין זוכה מנהל אגף חינוך. נצא לעוד מכרז.

שרון רומם:

זה היה באוקטובר היה אורכה של 4 חודשים מכרז ביטוח איפה זה עומד היום?

הילה טרייבר:

בסוף לפני פרסום, החלפנו את יועץ הביטוח לא להיט. בכל מקרה זה יצא פרוטוקולים יש איזה התנגדות משהו? מאושר.

סוף הקלטה!